

Sant Jordi 2020

Sant Jordi 2020

Escola BetàniaPatmos
Barcelona

Sumari

03 Pròleg

04 Educació Infantil

14 Educació Primària

Cicle Inicial

Cicle Mitjà

Cicle Superior

62 ESO i Batxillerat

Edita

Fundació Privada BetàniaPatmos
C. Montevideo, 13 08034 Barcelona

Textos i il·lustracions

Alumnes de l'Escola BetàniaPatmos

Il·lustració de la coberta

Marta Sobrino, 2n Batx.

Il·lustració de la contracoberta

Daniela Plou, 2n Batx.

Selecció de textos

Mestres d'Infantil i de Primària,
i professorat de Secundària
i Batxillerat dels departaments d'Arts i
Humanitats i de Llengües Estrangeres

Correcció de textos

Pilar Gallardo i Iolanda Ribes

Selecció d'imatges i disseny de la portada

Departament d'Arts i Humanitats

Maquetació

Pixtin

Data de la publicació

Abril de 2020

Pròleg

In our culture, we often refer to the four main elements of nature: earth, air, fire and water. So much so, that it is quite common to find stories or references to them in literature. Proof of this is this collection of texts and poems, once again written by pupils of different ages across the school and this year all of them inspired by the four elements. The real wealth of this project lies in the fact that whatever language we use, at the end of the day, nature will have been at the core of it. This compilation is a communion of nature with man at times when, precisely, the elements seem to be retaliating against the actions of man. Perhaps it is time for us to think about a return to nature.

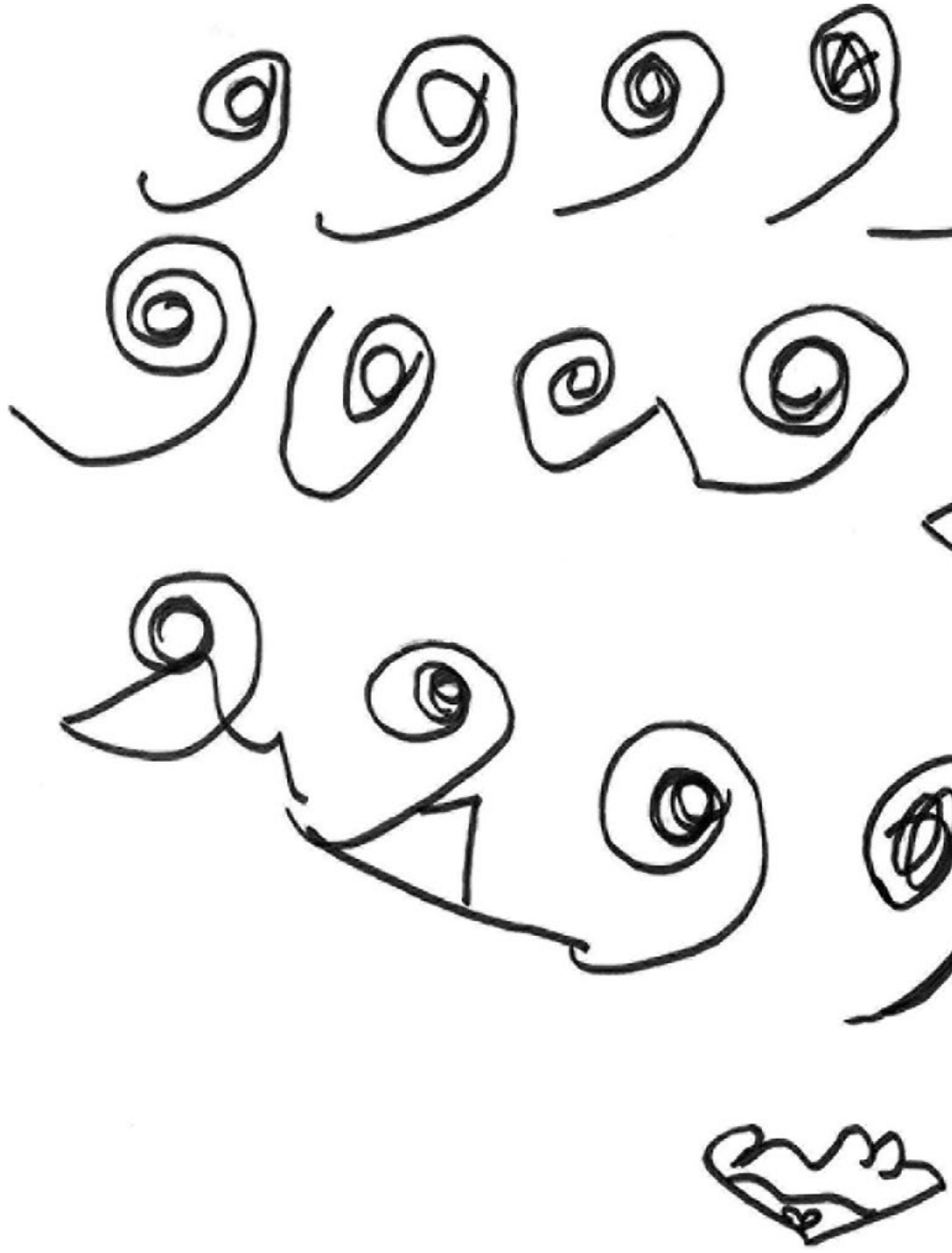
Let us, therefore, pay tribute to this endless source of inspiration and remember the connection between fire and books in *Fahrenheit 451* by Ray Bradbury, when Guy Montag says: 'there must be something in books, things we can't imagine, to

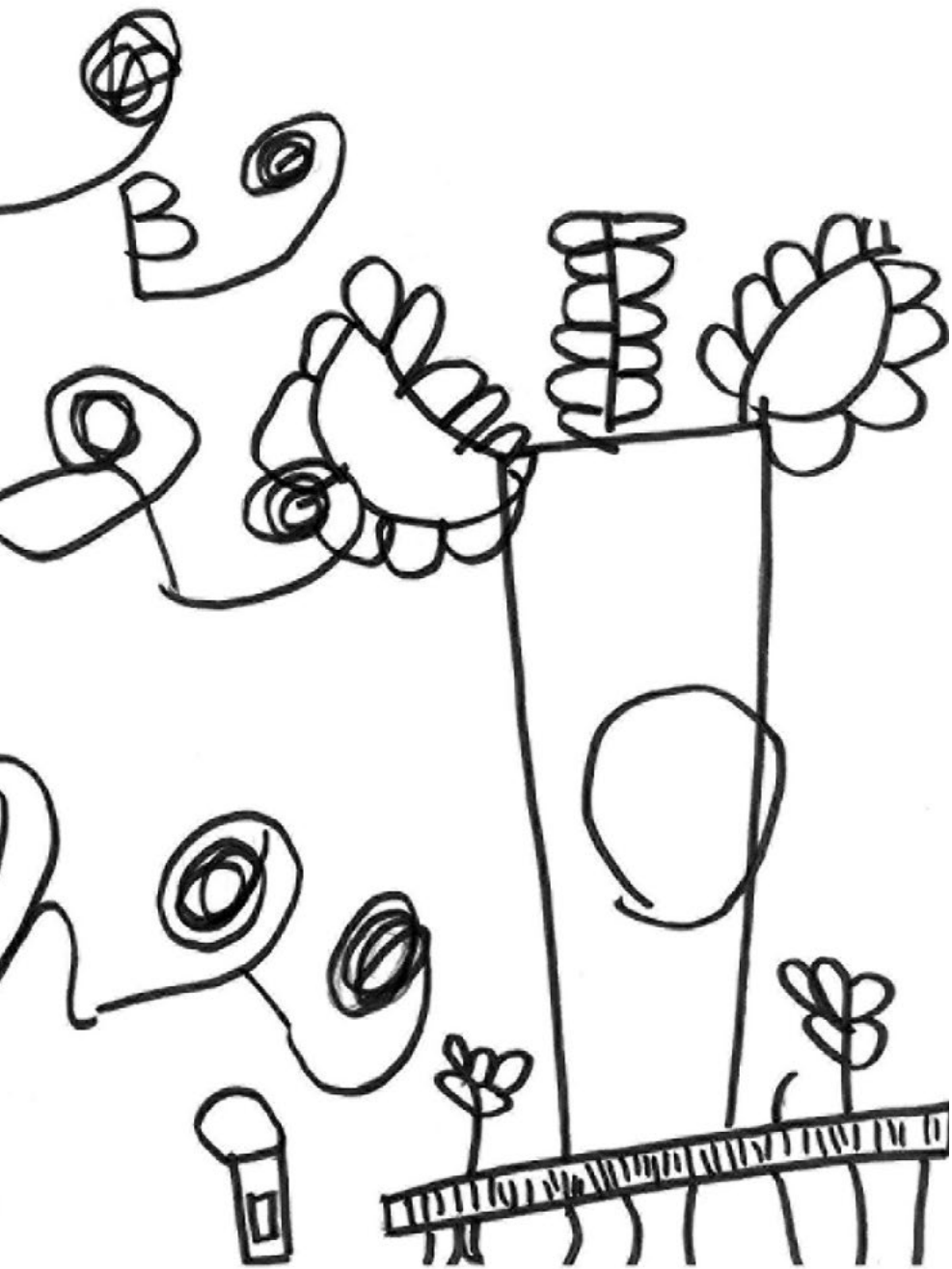
make a woman stay in a burning house; there must be something there. You don't stay for nothing'.

Eine solche Verbindung zwischen Natur und Literatur finden wir auch in *Die Leiden des jungen Werther* von Johann Wolfgang von Goethe, wo der Künstler in engster Beziehung mit der Natur sein muss. Nur die Betrachtung der Natur wird einen grossen Künstler schaffen: „Die Natur allein ist unendlich reich, und sie allein bildet den grossen Künstler“.

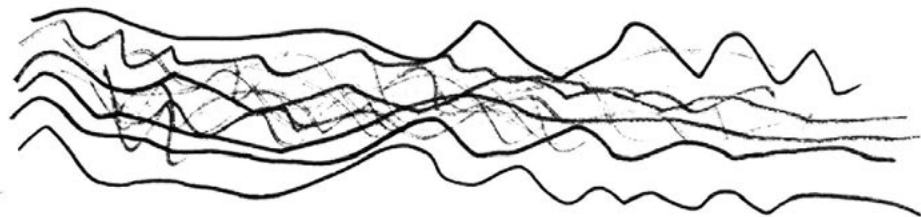
Ainsi, donc, essayons pendant quelques minutes moyennant ce petit trésor que nous serrons dans nos mains de nous rejouir en la lecture. Selon Gabriel, personnage du livre de Gaël Faye, *Petit Pays* la poésie c'est ce qui finalement nous restera: "La poésie n'est pas de l'information. Pourtant, c'est la seule chose qu'un être humain retiendra de son passage sur terre".

EDUCACIÓ INFANTIL

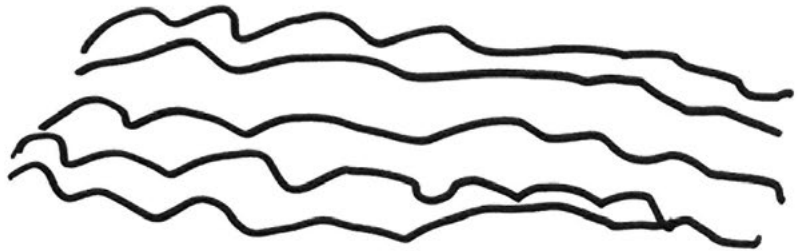
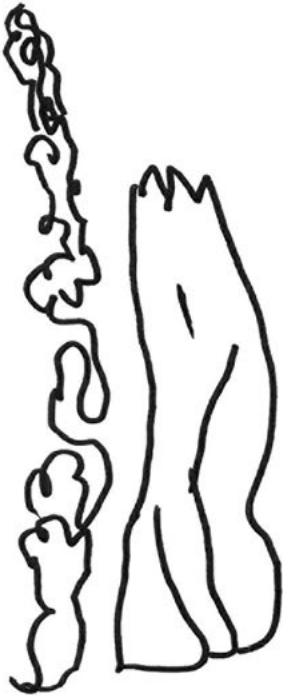

EL AMARTANS
PARMI ENNS SON MOL
ELS CUATRA

PARMI ALS CUATRE ELEMENTS
ES AL FUM i el FOC i el SOL i l'AITERA
i la AIGUA

al veure's mal impurtan i fort

al soc crema tot

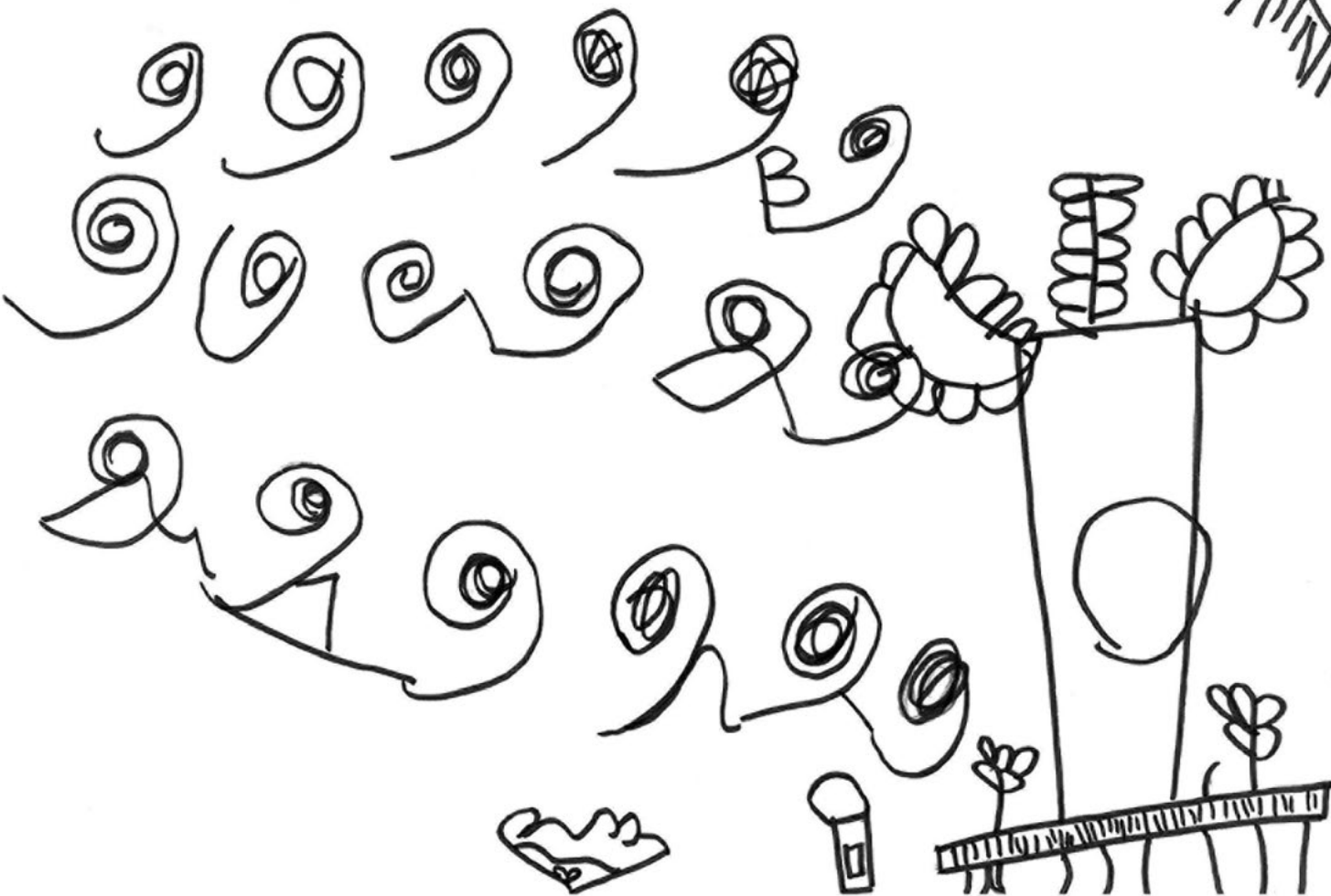

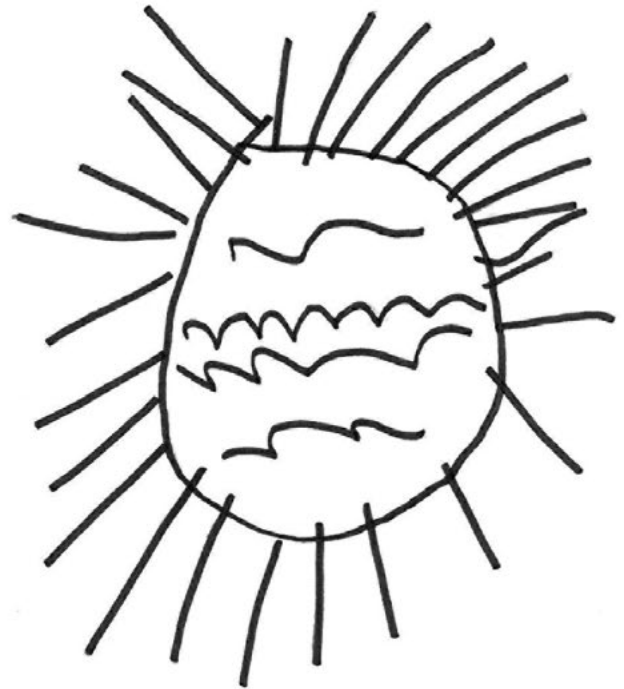
Als 4 elements

AIRE AIGUA FORTERRA

AIGUA

PRIMÀRIA | CICLE INICIAL

MARTINA ALTIMIR, 1R

Aigua, foc, terra i aire

L'aigua és tranquil·la,
el foc és molt valent,
la terra és molt verda
i l'aire és molt fred.

CRISTINA ARMENGOL, 1R

El foc crema quan el toques.
La Terra té color blanc.
La Terra té aigua
i l'aire és invisible.

ERIC BATALLA, 1R

A la mina
hi ha terra fina.
Al foc li toca molt el Sol.
L'aigua surt dels rius.

MARTINA BOLADERES, 1R

La lava fa por,
l'aigua em relaxa,
l'aire és tranquil
i la sorra és fina.

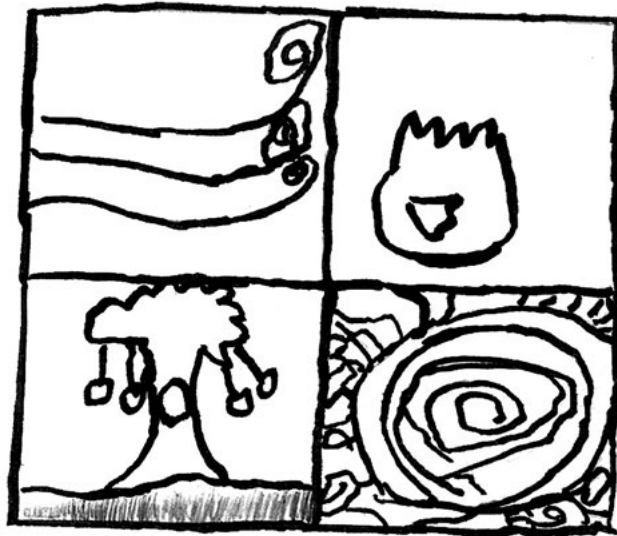
ALEXIA BORONAT, 1R

La Festa

El foc i l'aigua són enemics.
Mai no acaben fent una festa
perquè el vent els frena.

GUILLERMO CUENCA, 1R

L'aigua és tranquil·la.
El foc calenta el cor.
L'aire és suau.
La terra té pedres.

ELLA COSTA, 1R

Són quatre

Gràcies als quatre elements podem viure.
Amb l'aigua podem nedar,
amb el foc ens podem escalfar
i amb l'aire podem respirar.

BERTA CORONADO, 1R

L'aigua i la neu

Quan vaig a la neu i la fico a l'aigua,
la neu es converteix en aigua.

OLIVIA COLZANI, 1R

En la calle

Me voy a comprar un mantel
y después me voy a comer un pastel
que he visto en un cartel.

POL DURALL, 1R

Mi moto

Voy en moto
y corro como un terremoto.
Descanso un poco
sin parar tampoco.

PAULA CHERIF, 1R

L'aire

L'aire és calent
perquè té molt de moviment.

ALEXANDRA FERNÁNDEZ, 1R

El mar és fred.
El sol calenta la neu.
La neu refreda el meu peu.
El foc no és un joc.

BOSCO MASÓ, 1R

El topo

Hola, topo,
escóndete un poco.
Dame un coco
o me vuelvo loco.

ALEXIA MAJÓ, 1R

El mar

Les onades són salades
i quan arriba l'estiu salto sobre el riu.

SOFIA PONZETTA, 1R

L'aigua i l'aire

Quan arriba l'estiu em tiro al riu,
quan arriba l'hivern fa fred.

ÁLVARO OTERO, 1R

La Terra

La Terra és de molts colors
perquè és de tothom.

LEONARDO WOELZ, 1R

El foc

El meu pare no em deixa jugar amb el foc
perquè crema molt i per no cremar-me puc jugar a un altre joc.

MARCELO GOLINDANO, 1R

Soy yo

Juego muy loco
y de pastel me como un poco.
Mi mamá me da una chuche
y la guardo en mi estuche.

VALENTINA REIXACH, 1R

La mariposa

La mariposa
se posa en la rosa
encima de un pétalo redondo
bien al fondo.

AITANA ROMERO, 1R

La ola me miró y luego me tiró.
Me voy a la playa
y juego en la arena
hasta que me voy de la playa
y encuentro una valla.

NOEMI GARCIA-PASCUAL, 1R

L'aigua té sal perquè és molt sana.
La Terra té un escut molt fort.
El foc és molt perillós.
L'aire és molt tranquil, però quan
comença l'estiu comença a fer crits.

ROGER SENTÍS, 1R

La terra

L'arbre té moltes branques.
El pelut ha «estordunit»
com un puput.
La terra ja s'ha fos
perquè ve l'os.

DANICA VILLACAMPA, 1R

El foc

El foc és fort,
el foc fa incendis.
El Sol és foc,
el foc fa llum.

DANTE MARTÍNEZ-COMÍN, 2N

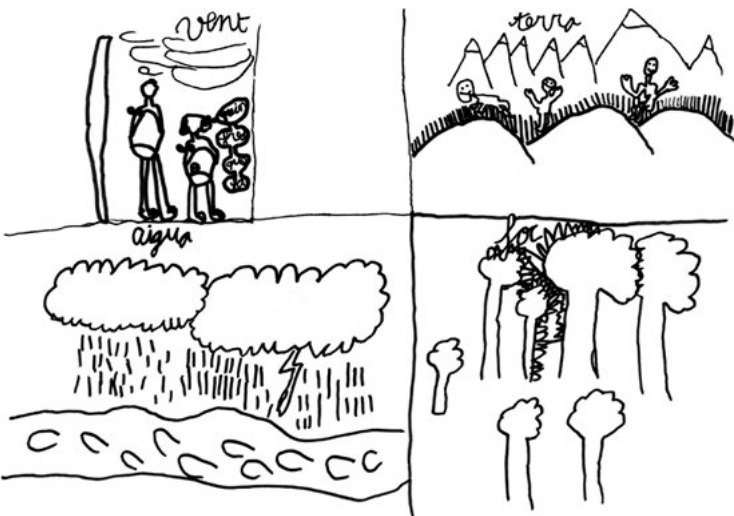
Sensacions

Quan corro a la platja noto la sorra als peus
i quan fa fred noto l'aire a la galta.

MARIA CARRETERO, 2N

La terra, el foc, l'aire i l'aigua

El vent és ràpid com un coet
i treu el núvol amb un xiulet.
A l'aigua hi ha muntanyes, animals i plantes,
però, si no les cuidem, no n'hi haurà tantes.
A la Terra podem trobar muntanyes, valls i planes.
Foc lluent, fuig corrent.

JOAN PARÉS, 2N

La lluvia

La lluvia es muy relajante cuando cae.
También alimenta las plantas.
Hace la nieve, el hielo y el granizo.
Gracias a la nieve nos podemos tirar con trineo.
La lluvia es muy importante porque la necesitamos.
La lluvia hace los ríos donde viven los peces.

TIBET ABACI, 2N

A les nits de tardor fa calor.
Quan fa vent no m'agrada l'aigua.
Quan cau el llamp fa molt de mal.
M'agrada saltar els bassals els dies de pluja.

ABRIL GÓMEZ, 2N

L'aire és invisible i vola pel cel;
el necessitem per viure i per estar contents.
La terra està seca o a vegades està humida.
Pot ser a tot arreu: a la platja, a l'hort...
i en molts més llocs.
L'aigua és líquida i està unida.
Serveix per viure i per nedar a la piscina.
El foc està calent i quan el toco crema de valent.

RITA CALVO, 2N

L'aire

És tranquil, és fràgil, és mogut,
és tossut...
S'emporta tot el que troba.
És soledat,
és emoció,
és color.

BRUNO MARSÀ, 2N

Natura

A sobre els camps hi cauen molts
[llamps.
El foc és vermell i brillant.
El vent fa enlairar moltes fulles.
De la natura hem de tenir molta cura.
A l'aigua hi viuen molts peixos.

ALEJANDRO DE ALFONSO, 2N

Salvem la Terra

L'aigua pot fer tsunamis.
El foc pot fer incendis.
La Terra, si s'enfada, fa terratrèmols.
El vent relaxa molt.
Si tirem plàstics al mar, contaminem.
Si contamines, fas mal al món.

GONZALO MILANÉS, 2N

Terra, foc, aigua i aire

A la muntanya
podem trobar una aranya.
A la neu
he vist una guineu.
A un lloc
van encendre un foc.
A dins d'un llac
hi havia un sac.
Des del riu
vaig escoltar un ocell fent
piu-piu.
Quan tinc fred
em poso el barret.

ÀLEX VICENTE, 2N

Foc i aigua

El foc és molt calent,
fins i tot és molt lluent.
L'aigua és neta
i molt fresqueta.

HUGO DOMÍNGUEZ, 2N

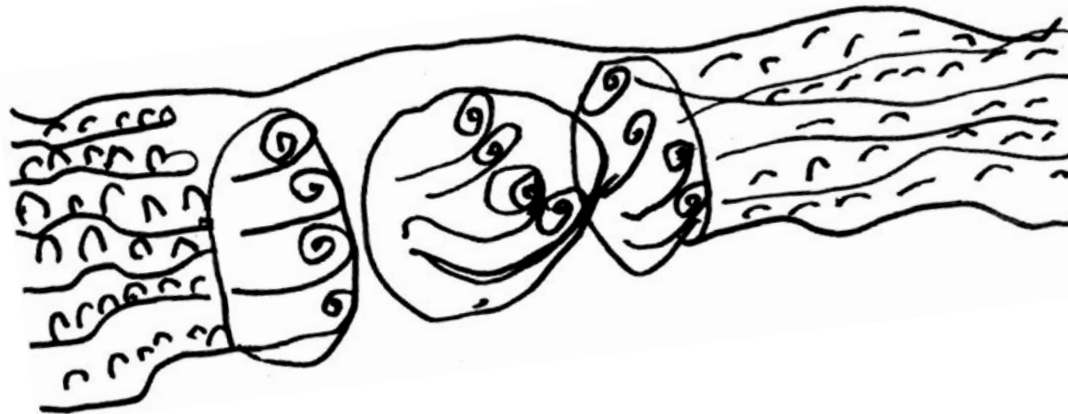
Pluja

Plou sense parar.
Agafa el paraigua
que el teu germà
s'està posant a plorar.
Vigila amb el bassal, que t'esquitxaràs!
Entrem al cotxe, que ens mullarem.
Anem a casa, que berenarem.

ALEJANDRO DE ÁBADAL, 2N

La natura

A la muntanya
hi cau molta aigua.
A molt pocs llocs
hi ha focs.
Al Guiu
li agrada molt anar al riu.
En una roca
hi ha molta molsa.
Quan és hivern
de vegades fa molt de vent.

ARTUR ESQUIUS, 2N

Trenes

Los trenes antiguos son de vapor y el primer vagón fue cargado de carbón. Actualmente algunos de ellos son eléctricos y hasta tienen papeleras. Todos los trenes van a parar a Sants. En algunos trenes hay camas para dormir. En Japón hay el Tren Bala.

ABRIL DE FRANCISCO, 2N

La tortuga de Juan

Había una vez un niño que se llamaba Juan. Él siempre había querido una tortuga pequeñita que había en la tienda de animales de delante de su casa, pero su madre no le dejaba tener una.

Un día su madre se fue de viaje y entonces Juan se la compró. Cuando su madre volvió se enfadó mucho y lo castigó. Como castigo dejó la tortuga en un lago y Juan nunca más la volvió a ver.

ÀLEX GARCIA, 2N

Mis amigos

Yo juego con mis amigos a muchas cosas.
También hago amigos nuevos de otras clases.
Cuando juego con ellos, me divierto mucho.
Mis amigos son muy divertidos y me lo paso muy bien.
Mis amigos me ayudan cuando lo necesito.
Mis amigos son muy buenos amigos.

CARLOS HERNÁNDEZ, 2N

El muñeco mágico

Había una vez un grupo de cuatro amigos, Javier, Marcelo, James y Juan, que habían ido a hacer un muñeco de nieve. Le pusieron una bufanda, un gorro, piedrecitas, una zanahoria y dos palos. Después se enteraron de que era un muñeco de nieve mágico que podía caminar y hacía muchas cosas por ellos.

Cuando llegó la primavera y se fundió pensaron en cómo hacer otro y se les ocurrió una idea. Lo volverían a hacer con tierra. Se fueron a la playa a coger arena. Javier cogió mucha arena, Marcelo trajo una bufanda, James consiguió dos palos y Juan, una zanahoria. Entre todos consiguieron volver a tener un muñeco mágico.

ALÍCIA NORRIS, 2N

La naturaleza

La naturaleza es muy importante. Las flores, los árboles, la hierba... son naturaleza, pero hay muchas cosas más. Nosotros no vivimos sin ella, necesitamos la naturaleza. Ella es de muchos colores, formas y olores.

ÈRIK GÜELL, 2N

Papá Noel

Papá Noel tiene un trineo muy grande y largo. Los duendes de Papá Noel construyen muchos juguetes de madera. Los renos del bosque son parecidos a los de Papá Noel. Él ve las cartas de los niños y niñas, y luego las envía a los duendes para que construyan los juguetes. Se le puede llamar también Santa Claus.

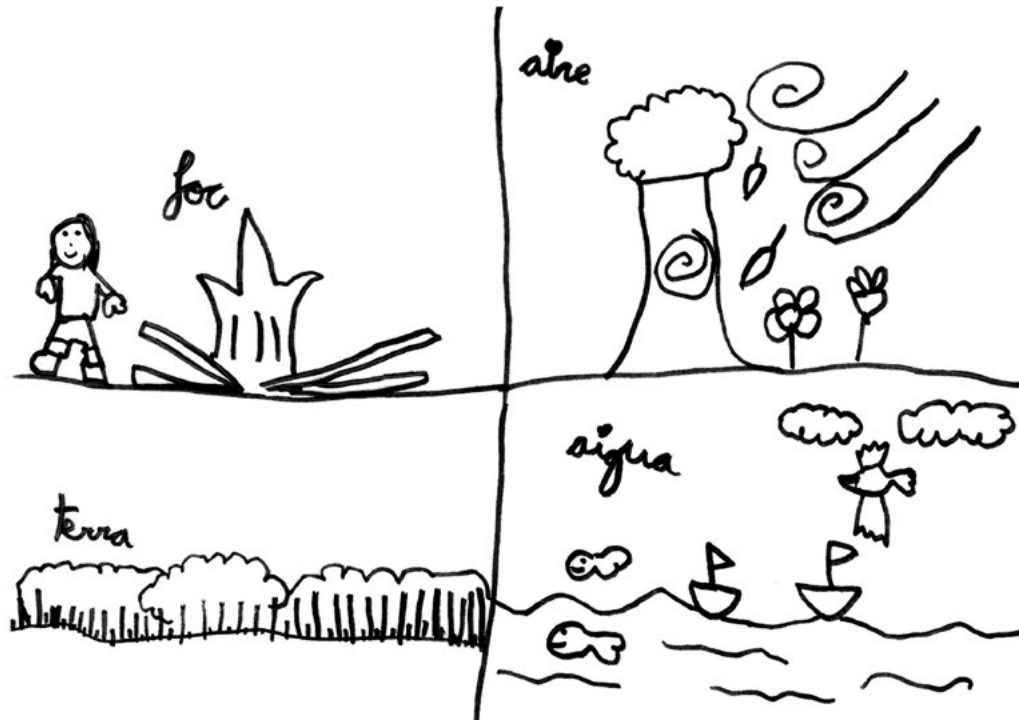
ARIADNA PALLISA, 2N

Érase una vez

Érase una vez, en un castillo muy lejano, había un ogro que no tenía amigos. La princesa, que vivía en su palacio, tampoco tenía amigos. Un día fue al bosque y llegó hasta el castillo. Llamó a la puerta y el ogro la abrió. Cuando la princesa vio al ogro gritó, pero el ogro le dijo que en realidad él era un príncipe hechizado por una bruja. La princesa se marchó a buscar a su amiga el hada. El hada al ver al ogro le dijo:

–Te convertirás en príncipe.

Y así fue.

DANIELA ALEMANY, 2N

La historia de las jirafas

Había una vez unas cuantas jirafas que siempre iban juntas. En la escuela de jirafas apareció otro animal. Todos se preguntaban qué era y por eso se lo preguntaron. Era un koala. Las jirafas le dejaron pasar dentro de la clase y se quedó alucinando. ¡Todo eran jirafas! El koala y las jirafas se hicieron amigos y organizaron una fiesta de animales.

EYRA CUESTA, 2N

El bosque

En el bosque me siento tranquila oyendo el canto de los pájaros. Cuando me estiro entre las hojas a veces me duermo. No hay ruido y, cuando paseo por allí, oigo el ruido que hacen las hojas cuando las piso. Me gusta tocar los animales que hay y me gusta oír saltar a las ardillas que van de árbol en árbol. Cuando es invierno algunos animales hibernan; eso es que se pasan todo el invierno durmiendo. Me gustaría vivir en el bosque con todos los animales y árboles. El bosque es maravilloso.

CARLOS ORTS, 2N

El pequeño Charli

Charli era un niño que tenía 10 años y que de mayor quería ser doctor. Entonces le dijo a su abuelo:

–Abuelo, abuelo, he pensado qué es lo que quiero ser de mayor.

Y el abuelo le dijo:

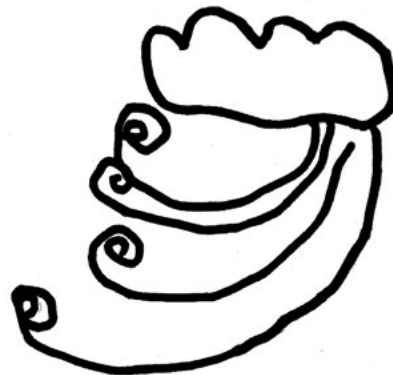
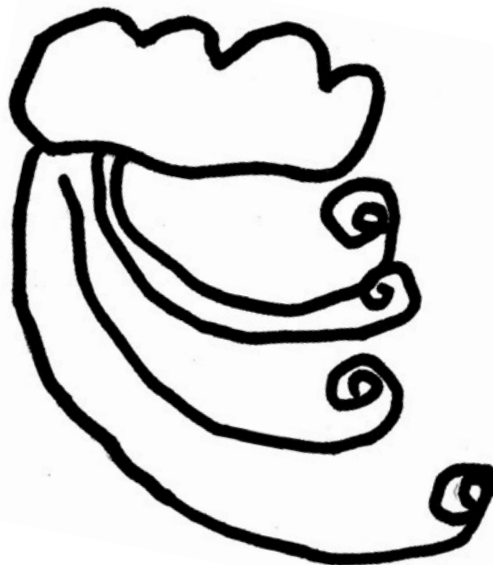
–¿Qué quieres ser de mayor?

–Quiero ser doctor –dijo Charli.

–Muy bien, Charli –dijo el abuelo–, pero tienes que crecer y conseguir dinero para ser doctor.

Charli se duchó, cenó y se fue a dormir. Al día siguiente Charli se levantó de la cama muy contento porque había soñado que era doctor y fue a decírselo a su abuelo.

Al cabo de 11 años de duro trabajo Charli ya era mayor y se convirtió en doctor.

MARTINA FÀBREGAS, 2N

L'aigua del mar em refresca i està envoltada d'animals extraordinaris.
M'agrada caminar pel terra, per sobre de la gespa,
perquè l'aire passa entre les flors i em deixa respirar-lo.
M'agrada el foc, però és calent i ho crema tot.

BETH GANDOL, 2N

Als animals els agrada banyar-se als bassals.
L'aigua em calma la picor de les ferides.
L'aire em treu tots els cabells de la cara.
Quan al camp m'estiro a terra i miro els núvols em sento tranquil·la.
Quan el meu pare encén el foc, m'agrada acostar-m'hi.

ONA SÁNCHEZ, 2N

Planeta Blau

El foc escalfa com la lava i està calent.
El vent, per a mi, és un amic invisible.
Una cosa bona de l'aigua és que quan es formen les onades els surfistes poden fer surf.
Tots els elements són tranquils i perillosos alhora.
El vent, el foc, l'aigua i la terra són els quatre elements.

OLIVIA CASTELLA, 2N

Un dia vaig quedar-me adormida al costat de la llar de foc i estava molt a gust.
Després vaig anar al carrer i el vent fresquet va fer que tingués fred.

LOLA PEÑA, 2N

El juego del ajedrez

El juego de ajedrez es un juego que necesita dos personas. Tiene un tablero y en el tablero hay cuadrados blancos y negros. También hay unas fichas blancas y negras. El juego es un poco difícil pero cuando le pillas el truco es muy fácil. Solo se necesitan peones, torres, caballos, alfiles, un rey y una reina.

MARTINA RODA, 2N

Los Reyes Magos

Había una vez un niño llamado Nil que estaba esperando a que se hiciera de noche para la cabalgata. Al cabo de unas horas ya se hizo de noche y su madre le llevó a la cabalgata y se encontraron a un amigo. Entonces llegaron los Reyes y Gaspar tiró muchas chuches y, como se habían portado muy bien, por la noche le trajeron muchos regalos.

ADRIÀ PIQUÉ, 2N

Nico y su amigo

Había una vez un niño que se llamaba Nico y que tenía un amigo que se llamaba Pol. Un día Nico y Pol decidieron ir al bosque a explorar y a ver animales feroces. Se habían traído una cámara para hacer fotos y después de hacer muchas oyeron un ruido raro. Entonces prepararon la cámara por si era un animal feroz. Era una leona con sus cachorros y les pudieron hacer muchas fotos. Entonces volvieron a sus casas muy contentos.

YSÉ PRIMAULT, 2N

Foc, terra, aigua, aire, quatre elements són.

Foc, dona'm calor; aigua, dona'm la vida;

aire, brisa ets.

Terra, sé que et maltractem, però sobreviu! Sobreviu! T'ho suplico!

Foc, terra, aigua, aire, quatre elements són.

ÓSCAR PINARDO, 2N

La vida de los trols

Había una vez dos trols que vivían en un pueblo subterráneo llamado El Corazón de Piedra. En ese pueblo había doscientos setenta y cinco trols que vivían en sus casas. El nombre de algunos de ellos era Blicus y Arlle. Arlle era grande y peludo. Blicus tenía seis ojos y cuernos. El trol más viejo tenía mil cincuenta años. Era grande, con cuernos, y utilizaba bastón.

HARI YOON, 2N

La niña con el dragón

Había una vez una niña que se llamaba Claudia y un día fue a hacer una excursión a la montaña y vio una mosca y se distrajo. Entonces Claudia se perdió, pero se encontró con un dragón de color verde. Lo cogió, se lo puso en brazos y se lo llevó a su casa. Cuando estaba en el ascensor el dragón se dio cuenta de que olía a algo: a una piruleta que estaba en el suelo del ascensor. El dragón saltó de los brazos de Claudia y se fue a comer y cuando llegaron al piso correcto Claudia no se dio cuenta de que el dragón estaba en el suelo y se fue. Entonces se cerró la puerta del ascensor y fue bajando hasta la primera planta y allí se encontró con mucha gente gritando que querían entrar en el ascensor.

XAVI SURÓS, 2N

Com em sento

M'agrada sentir el vent del matí.
M'agrada escoltar el soroll de l'aigua del riu.
M'agrada mirar el foc de la xemeneia que encén el meu pare.
La flama del foc em fa sentir calmat.
La terra de la muntanya em fa sentir alegre.

MAR VIDAL, 2N

L'aire

Quan m'estiro al terra estic relaxada
perquè veig com l'aire fa volar les fulles.

BELA URIACH, 2N

Tres elements

L'Anna juga amb els seus animals i trepitgen els bassals.
El sol de la platja escalfa.
Bufa el vent de la tempesta.
Veig les gotes d'aigua de les plantes.
Quan l'aigua està neta és molt bonica.

BALTI ZABALOY, 2N

Aigua, terra i foc

En els camps hi ha molta gespa.
A la muntanya hi ha un riu molt llarg.
Als nens els agraden molt els bassals.
A mi m'agrada estar a casa quan plou.
El sol és foc molt calent.
A algunes muntanyes hi ha neu.

VALENTINA SABORIT, 2N

Quan plou m'agrada trepitjar el terra mullat.
Quan tinc fred m'agrada posar-me al costat del foc.
Si fa calor vaig on fa aire i estic millor.
Quan és estiu vaig a la piscina i em sento molt més bé.

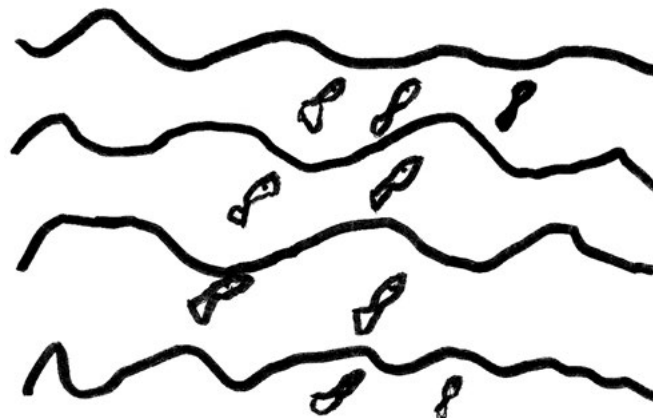
ANDY FAN, 2N

M'agrada el foc perquè és calent,
m'agrada l'aire perquè et deixa respirar
i m'agrada l'aigua del mar perquè té diferents colors.

VALENTINA CASTELLANO, 2N

Me apasiona cantar y bailar

Cuando canto salen notas por mi boca.
Cuando bailo hay angelitos rodeándome.
Y, cuando lo junto todo, sale una mezcla original.
Cuando lo hago, todos se quedan mirando.
Me gusta cantar y bailar, y desde pequeña me hace brillar.
De mayor seré estrella y todos me llamarán como a ella.

IGNACIO PRAT, 2N

Chili el luchador

Chili era un niño japonés al que le gustaban las artes marciales. Cada viernes iba a entrenar y se fue haciendo mayor. A los 34 años ya era un luchador de élite que luchaba contra varios países.

Un día vino un grupo de alienígenas a destruir el planeta Tierra. Era el grupo Traca y querían hacer una pelea. Todos los países se reunieron y decidieron que lucharían los de Japón, Bélgica, Francia, Inglaterra y Brasil. Todos trabajaban juntos, pero era Chili quien ordenó a todos que se posicionaran para la batalla. La lucha estaba muy igualada pero al final el luchador belga comenzó a ganar y los demás se animaron y acabó ganando el equipo de la Tierra y entonces ya estaban a salvo.

MIA PASCUAL, 2N

El cagatió

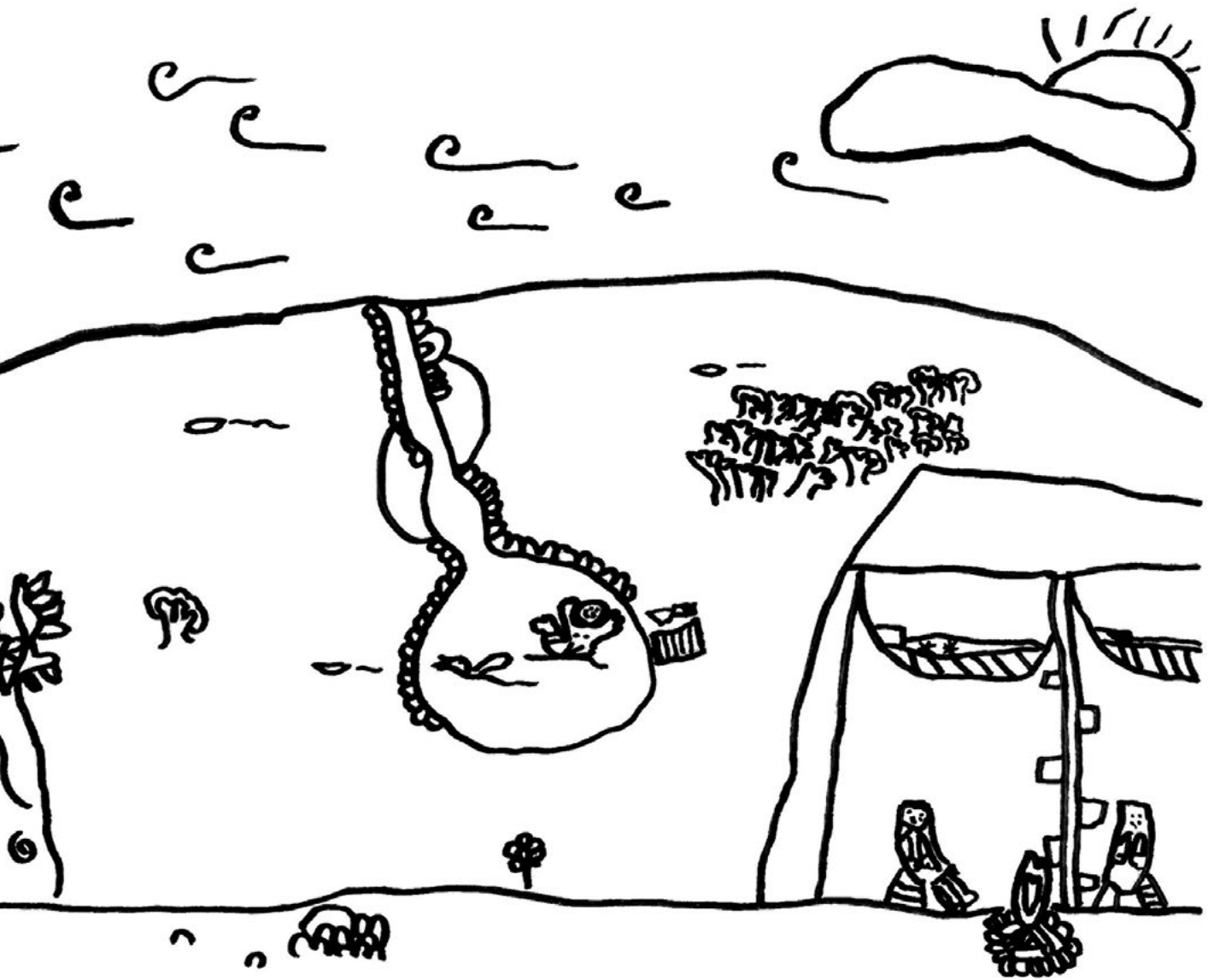
Había una vez un cagatió que se había perdido en un bosque y se hizo de noche y se asustó.

Cuando se hizo de día una chica que se llamaba Emma se lo llevó a su casa y le puso comida y una manta.

PRIMÀRIA | CICLE MITJÀ

VICTORIA CASTELLANO, 3R

El aire

El aire siempre estará con nosotros aunque no lo veamos. Da vida a los árboles, a nosotros y todo gracias a él. También nos acompaña a sitios. ¿Qué más quiero de él?

Cuando se enfada hace el viento y se mueven los árboles. Y cuando está contento nos envuelve con una tranquila y bonita brisa. ¿Qué más necesitamos de él?

ADRIÀ COELLO, 3R

Soc una gota

Hola, em dic Gotita i ja em coneixeu. M'agrada viatjar, jugar i visitar països nous. A vegades m'avorreixo perquè arribo tard a un viatge i no el puc fer. Saps què? Que avui m'he apuntat a un viatge nou. Avui, jo i les meves amigues hem quedat per fer el cicle de l'aigua. Primer ens farem vapor, després anirem a parar dins un núvol i després jugarem una mica. Quan soni el timbre farem una rotllana i ens acomiadarem. Aleshores anirem a parar a algun lloc. Crec que a les meves amigues i a mi ens tocarà anar a la Xina.

ALEJANDRA GUEROLA, 3R

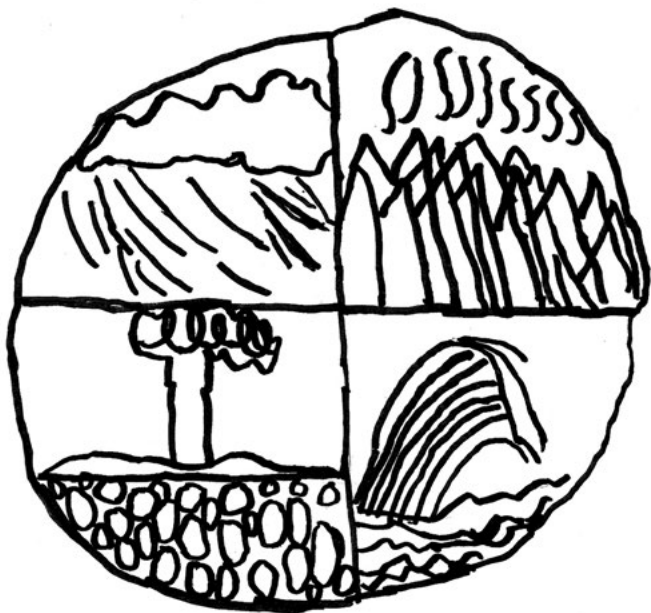
El combat del foc i l'aigua

Hi havia una vegada una nena i un nen. El nen es deia Foc i la nena Aigua. Els dos eren superherois i no es portaven gens bé. Un dia van tenir una discussió: el Foc va desafiar l'Aigua a un combat. L'Aigua insistia a dir que no. El Foc es burlava de l'Aigua i al final va acceptar. Finalment van anar al pavelló de l'escola. El Foc va tirar a terra a l'Aigua, però ella no es va rendir. Va ser molt emocionant, però va guanyar l'Aigua i mai més el Foc va burlar-se de l'Aigua.

ADRIÀ CAPDEVILA, 3R

Mi perrito

Mi perrito es de color amarillo y es muy bonito. Tiene los ojos marrones y no tiene cejas. Es muy pequeño, pero no se asusta con nada, ni con los perros mucho más grandes que él. Es muy valiente y mono. Es muy cariñoso porque cuando alguien llama a la puerta se pone como loco y empieza a ladrar.

TOMÁS BEASCOA, 3R

Els tres elements encantats

Hi havia una vegada un poble que habitava unes muntanyes. Al costat de la muntanya hi havia un bosc encantat controlat per tres elements. Un dia, uns soldats van decidir desencantar els tres elements. Els soldats van anar cap al bosc, van travessar la boira i van entrar-hi, per fi. En veritat era molt bonic, però, de sobte, va aparèixer l'ombra d'un monstre de pedra i els soldats es van amagar. Els soldats van anar corrent cap al monstre, va haver-hi una gran batalla, van guanyar els soldats per poc i van poder seguir endavant. Van caminar i caminar... fins que es van trobar un monstre de lava. Estava cobert de lava i tirava boles de foc. Els soldats van seguir endavant per enfrontar-se al monstre mentre esquivaven les bales. No trobaven el punt dèbil fins que un soldat va tirar-li una pedra al cap i el monstre es va desmaiar. Els soldats es van tapar el nas perquè hi havia molt de fum. Van seguir endavant mentre el vent bufava i les fulles sortien volant. Van caminar fins que es van trobar un exèrcit de monstres que tenien pistoles de vent i els soldats van intentar matar-los, però van sortir volant. Van caure a sobre d'uns arbres i van aprofitar per tirar-se a sobre dels monstres i robar les armes. Finalment els monstres van sortir volant i els soldats es van sentir orgullosos.

GABI MIRAPEIX, 3R

L'aigua

L'aigua és un element preciós amb peixos, pedres i corals. Hem d'intentar no contaminar-la perquè hi ha molts animals que han mort per culpa dels humans per tirar plàstics, llaunes i més coses. Si ho evitem serà molt millor i hi haurà més animals i vida pel mar i serà més bonic i millor per al medi ambient.

MARIA ABRANTES, 3R

Un día divertido

Había una vez una niña que se llamaba María. Un día, con sus amigas, estaba en el parque jugando. Entonces, oyeron un ruido extraño y se asustaron y se abrazaron todas juntas porque estaban muy asustadas.

Unos minutos más tarde...

Después de un rato de estar asustadas fueron a ver si había algo. ¡Sí, había algo! Eran unos monstruos famélicos. ¡Bueno! Después buscaron a alguien para ver si tenía comida, pero no había nadie y no había comida. María les dijo a los monstruos si querían jugar, pero ellos no la entendían. Suerte que una de las amigas de María sí que hablaba en ese idioma. Después de un rato encontraron a un caballero que las podía ayudar. Entonces, las amigas y María le preguntaron si podía ayudarlas. Como el caballero tenía un castillo y tenía comida, se fueron a buscar comida para el monstruo. Después de un rato les dieron la comida y ya estaban contentos. Después se hicieron amigas del monstruo y del caballero.

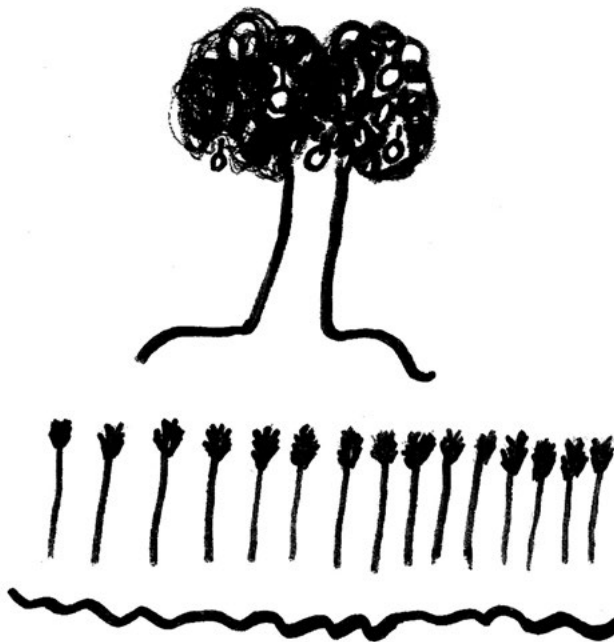
LUCAS GALCERAN, 3R

Derrotem el foc

Fa molt de temps, abans que apareguessin els dinosaures, va passar una cosa que ara us explicaré.

Hi havia una vegada l'aigua que estava anant cap al mar. Llavors va veure el foc lluitant contra el vent. Estava guanyant el foc. Llavors l'aigua va sortir a ajudar el vent. Com que era molt petita, el vent li va dir que no anés a ajudar-lo, que era molt perillós. Però l'aigua no es va deixar convèncer. Va sortir del riu, es va tirar sobre el foc i el va apagar. El vent li va donar les gràcies.

Aquesta història t'ensenya que, per molt petit que siguis, sempre pots ajudar. Per això dedico el conte als nens i nenes de 1r, que abans anaven a EI5.

MARIA SERRA, 3R

El foc i la terra

Hi havia una vegada dos mons: el de la terra i el del foc. En el món de la terra tothom estava tranquil i, en el món del foc, tot el contrari. Un dia en el país del foc van venir uns senyors molt estranys i els van destruir les cases. Tota la gent va anar corrent com bojos al país de la tranquil·litat (terra) perquè, és clar, ja no tenien lloc on viure. En el país de la terra no els deixaven entrar perquè pensaven que ho cremarien tot. Llavors una espurna de foc va tenir una idea que era colar-se per un forat que hi havia al mur. Un arbre es va assabentar i va veure que no estava passant res de res. Des d'aquell dia van viure junts, no es van barallar, van estar contents i es van estimar tots.

JOSEP BALLART, 3R

La princesa enamorada

Había una vez una princesa atrapada en su castillo. Quería salir, pero su padre no la dejaba.

Un día la princesa consiguió salir y vio a un príncipe. Y se enamoró. Pero su padre la pilló y no pudo conocer al príncipe y en su habitación gritó «¡Príncipe! ¡Sálvame!» y el príncipe la ayudó. Cuando salió con el príncipe este le dijo a la princesa «Me tengo que ir» y la princesa le dijo «¿Cuál es tu número?» y el príncipe le dio un papel en el que ponía «651 321 132». Y el príncipe se fue.

Pasó un día y vino un dragón. La princesa llamó al príncipe y en una hora derrotó al dragón. Le abrió la panza y de dentro sacó una flor. El príncipe y la princesa se casaron y vivieron felices y comieron perdices.

UMA HOTCHANDANI, 3R

Mi animal favorito

Algunos animales son domésticos y algunos son salvajes. Mi animal favorito es el panda. El panda es peludo y es de color blanco y negro. También tiene unas uñas muy afiladas. Tiene colmillos en la boca, come bambú y vive en la selva. En los pies y en las manos tiene como unas huellas. Tiene las orejas pequeñas y el cuerpo es más grande que la cabeza. Pesa muchísimo y tiene muy buen olfato. Para mí es mi animal favorito porque desde pequeña me regalaban muchos de peluche. Finalmente os diré que no es un animal doméstico porque vive en libertad.

MARTA IBÁÑEZ, 3R

Els quatre amics

Hi havia una vegada quatre amics anomenats Aigua, Aire, Terra i Foc. Un dia van anar a pescar. L'Aigua va pescar trenta-un peixos i el Foc, quatre. L'Aire i la Terra no van aconseguir-ne cap. Van fer un dinar, però van tenir una gran baralla: l'Aigua no parava de fer tsunamis; el Foc, de destruir; l'Aire, de fer tornados i la Terra, de fer terratrèmols. Al cap d'una estona l'Aigua va apagar el Foc i la Terra va parar l'Aire, però es van penedir de destruir dos bons amics. Van intentar tornar-los a la vida, però no van poder. Van anar a parlar amb el gran savi mag, qui els va donar dues pocions. Tenien un paperet que deia: «Només amb una abraçada d'amistat es despertaran». Així va ser. Va funcionar i molt contents van anar a jugar tots plegats. Conte contat, conte acabat.

BERTA BUSCÀ, 3R

Soc una gota

Hola, soc la Gota Gotiz i viatjo pel món. Jo visc al mar amb els meus amics i amigues. Voleu sentir les meves aventures? Sí? Doncs, som-hi!

Jo, com ja sabeu, visc al mar i, cada cop que surt el Sol, ens evaporem, formem un grup i ens transformem en núvol. És molt divertit! Però quan ja portem bastant de temps, ens cansam i volem sortir. Aleshores, ens estrenyem tant, que es posa a ploure i baixem com si fos un tobogan invisible. Arribem a la muntanya i altres directament al mar o als rius. Després tornem a començar el viatge i aquí s'acaba la meva aventura. Espero que us hagi agradat!

MARIA GENER, 3R

–Mamá, ¿me cuentas un cuento? –dije yo con ilusión.

–Sí, cariño, espera un segundo –dijo mi madre.

Al final, mi madre vino y me dijo:

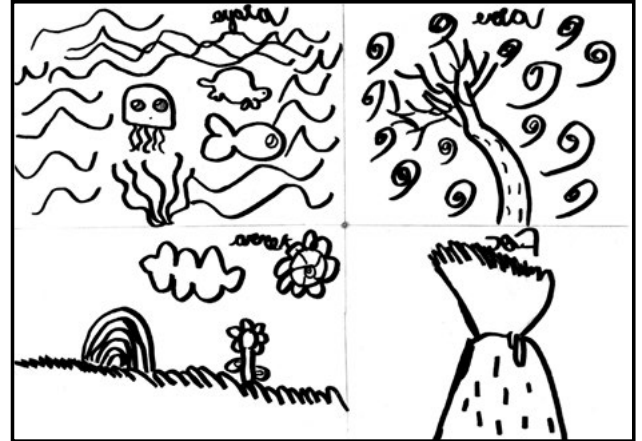
–Este cuento no es un cuento normal, sino que te enseña qué son los cuatro elementos.

–¿Qué? ¿Cómo?

–Tranquila, hija. Tú escucha el cuento, ¿vale?

–Sí, mami. –Entonces me contó el cuento de los cuatro elementos.

–Los cuatro elementos son el agua, la tierra, el fuego y el aire. Todos estos elementos son igual de importantes porque los cuatro forman la Tierra. Cris, te has quedado dormida... Bueno, es igual...

JAN JIMÉNEZ, 3R

Els camaleons

Els camaleons no canvien de color, només poden fer-se més foscos o més fluixos. Diuen que els camaleons es poden tornar invisibles perquè es camuflen amb l'entorn. Tenen quatre potes en forma de ganxo per subjectar-se boca avall. Depèn del tipus de camaleó que sigui pot tenir banyes o no. Hi ha una espècie de camaleó que només mesura un centímetre! Els camaleons tenen dos ulls que poden mirar més amunt o més avall que nosaltres. Tenen una llengua molt llarga, la treuen i com que és molt enganxifosa enganxa tot tipus d'insectes i se'ls menja.

INÉS MANRIQUE, 3R

Els quatre elements són l'aigua, l'aire, el foc i la terra. Tots són naturals i energies renovables. Ara us explicaré el foc. És calent, perillós i dolent per respirar. També té coses bones com que escalfa i es fa servir per cuinar. L'aigua és sana, agradable, es pot beure i es pot nedar. Els bombers l'utilitzen per apagar el foc. La terra: les plantes neixen, l'utilitzen els éssers vius, els grangers hi planten. A la terra hi ha vitamines naturals i és sòlida. L'aire: dona oxigen, és fred o calent, és invisible.

ADRIÀ BERENGUER, 3R

El superheroi Gota d'Aigua

Un dia en un poble molt petit hi havia una forta tempesta. Un raig havia afectat la Terra. Llavors l'enemic Flames havia cremat la Terra amb el foc. Després el superheroi Gota d'Aigua havia apagat el foc, llavors va llençar un munt d'aigua. En aquell moment va aparèixer l'amic d'en Flames, l'Aire, i llavors va haver-hi més foc. Després el Gota d'Aigua va enviar aigua a sota la Terra i va provocar un tsunami. Al final el foc es va apagar i l'Aire va marxar. Finalment tots els habitants van anar a donar les gràcies al superheroi Gota d'Aigua.

CARLA ACEYTUNO, 4T

El fuego

El fuego quema,
el fuego provoca incendios.

El agua salva
el bosque quemado.

El aire no ayuda,
porque mueve el fuego.

La tierra solo observa.

IGNACIO DE ALFONSO, 4T

A mí me gusta el fuego

A mí me gusta el fuego
porque me recuerda un juego.
A mí me gusta el fuego
que encuentro en el suelo.

Cuando toco el fuego
me quemo todo entero.

A mí me gusta el fuego
porque lo encuentro luego.

MARIANA FERNÁNDEZ, 4T

El sentido de los cuatro elementos

La tierra es hermosa
y se posa la mariposa.

El agua está dormida
y lo es todo para mi vida.

Con el aire yo respiro
y cada mañana lo admiro.

El fuego, puro fuego,
no es ningún juego.

ALBERT BACHS, 4T

El aire

El aire corre,
corre y pasa,
pasa y pasa
por encima
de mi casa.

Es una ilusión
que me guste
su función:
darnos
la respiración.

ARNAU AGUILAR, 4T

Mago, haz fuego,
y hada, haz agua.
Y tú, maga Anna, haz tierra,
y tú, aire, no te metas.

Santa tierra, santa madre naturaleza,
haz que estos cuatro elementos
vivan toda la eternidad.

MARCEL MARTÍNEZ, 4T

El fuego

Fuego caliente que calienta mis manos.
Uff, casi quema muchos bosques.
Es caliente como una estrella.
Gas que suelta llamado humo.
Ostras, que si lo toco me quemo.

SANTI BOSSER, 4T

Yo quiero ser

Agua yo quiero ser,
viajar por placer.
Llorando el agua está,
tristeza ella me da.

El viento corriendo está
jugando al pilla pilla.
Él nunca para quieto;
es muy inquieto.

El fuego miedo me da,
pero yo lo supero y ya está.
El fuego destroza y destroza
y nunca vuelve a ordenar.

Por eso este poema está
a punto de explotar.

ALEIX GADEA, 4T

El fuego

Con el fuego me caliento,
con el fuego leo un cuento,
el fuego va subiendo
sin formar ningún estruendo.

Con el fuego cocinamos,
con el fuego no jugamos.
Con ese baile tan bonito
este poema está escrito.

El fuego es peligroso,
bonito y misterioso.
Si lo tocas te quemas.
A mí me gustan los poemas.

VICTÒRIA PAGÈS, 4T

El foc en perill

Hi havia una vegada un cavall que no era un cavall de granja, sinó que era un cavall de foc. El cavall volia anar a veure l'aigua, però tenia por per si l'aigua el matava. Un dia va dir:

—Aniré a visitar l'aigua.

Va estar dies i dies fins arribar a la muntanya i, quan ja estava a punt d'arribar, el vent va bufar i bufar i el cavall va estar a punt de morir-se. Llavors va veure una cova i hi va anar directe. Quan ja era a dins hi va fer una migdiada i quan es va despertar ja va deixar de fer vent i va poder pujar a la muntanya. Llavors es va trobar el riu i, quan estava a punt de tirar-s'hi, l'aigua li va dir:

—Para! Et moriràs!

I el cavall li va fer cas, es va posar en un racó i li va donar les gràcies per haver-lo avisat.

FEDE BERNADES, 4T

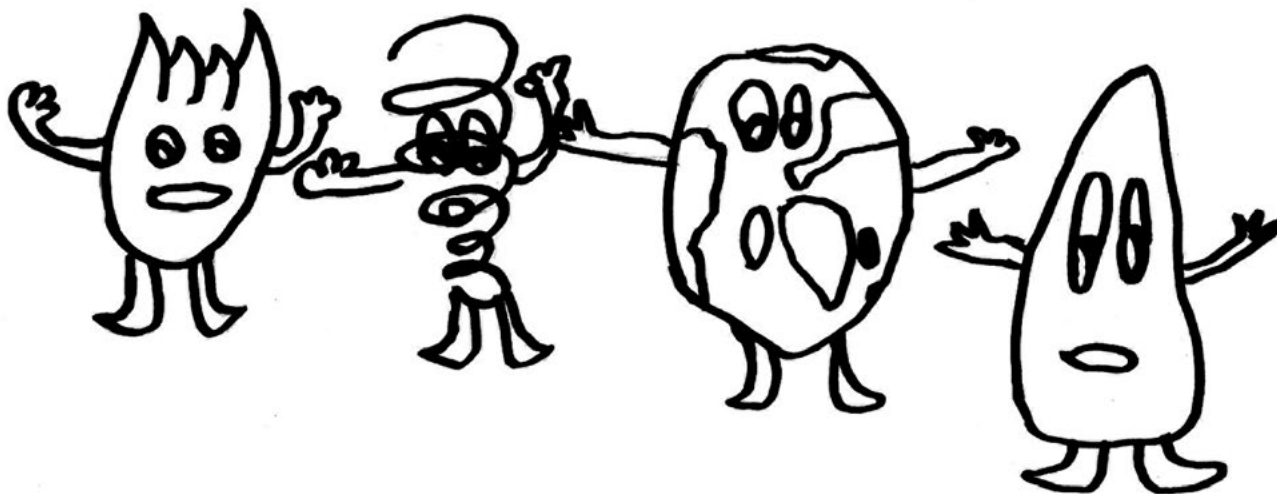
El Patufot

Un dia una mare va tenir un fill que era molt petit i menjava molt perquè volia ser molt gran. Va arribar un dia que va menjar molt i es va fer molt gran.

La seva mare el va enviar a comprar pa i com era molt gran no cabia dins de la botiga: va trencar el sostre i el va pagar. Va tornar a casa. Ja era de nit i ja no podia dormir al llit i va dormir en un camp. Quan es va despertar tenia molta gana. Tenia un bou i se'l va empassar. Els pares cridaven l'animal perquè no sabien on era i el bou responia:

—Mmuuuu, muuuu.

El Patufot es va tirar un pet i va sortir volant. I aleshores va pensar que preferia ser molt, molt petit, com abans

LUCÍA LABASTIDA, 4T

La nena deessa

L'Àlicia vivia al món dels déus, però sempre deien: «Nenes, nens i nens». Ella sempre es preguntava: «Per què les nenes no poden ser tant com els nens?».

Un dia va anar allà on decidien els déus i va preguntar:
–Per què les nenes no poden ser deesses?

El senyor, en escoltar això, es va posar a riure. Ella va pensar: «Jo canviaré el món, jo també puc ser deessa».

L'Àlicia va estudiar tant, tant i tant que amb 9 anys ja sabia el mateix que una senyora de 40 anys. Llavors va tornar allà on decidien i va dir que volia ser deessa. El senyor li va dir:
–Com? Si tu no saps res!

L'Àlicia va respondre:

–Sí, sé moltes coses.

El senyor, sorprès, li va dir que parlaria al món i que molts turistes vindrien.

Al dia següent li van dir a l'Àlicia que podia ser deessa si passava unes proves. Les va passar totes i va poder ser deessa i va canviar el món i el dret de les dones.

JOAN VAYREDA, 4T

Els avis

La família és un grup de persones que tenen relació amb tu, com els pares dels teus pares, que són els avis. Tu tens dos avis i dues àvies. Un avi és de la teva mare i l'altre és del teu pare, i passa el mateix amb les teves àvies.

Per a moltes persones els avis són els millors de la família perquè et mimen molt. Quan estàs malalt i vas a casa seva, et donen el millor menjar que tenen i et compren alguna coseta petita...

Les meves coses preferides dels meus avis són: les seves torrades, anar malalt a casa seva, fer dinars i berenars a casa seva i moltes coses més.

MARTINA CLEMENTE, 4T

Els contes barrejats

Fa molts i molts anys va ocórrer una cosa molt estranya. Cada any els personatges dels contes tradicionals es trobaven en un mateix conte. Cada any anaven a un conte diferent i aquest any havia tocat un que semblava que estava embuixat i tots tenien una mica de por de quedar-s'hi atrapatats.

Va arribar el dia de trobar-s'hi i hi van anar Els tres porquets, La Caputxeta, el Llop, les Set cabretes, etc. Van estar parlant, van fer l'entrega de premis al conte més popular de l'any. Van estar xerrant, cantant, ballant, menjant, etc.

Va arribar l'hora de marxar perquè ja s'havia fet de nit. Els personatges volien sortir però no podien. El nen que tenia aquell conte ja se n'anava a dormir i volia llegir aquell conte. Va començar a llegir i va veure que hi havia moltes històries barrejades que formaven un mateix llibre i es va dir que aquell no era el seu llibre. Va mirar la tapa i hi posava el seu nom.

I els personatges no van poder tornar a sortir mai i des de llavors el conte es diu *Contes barrejats*.

FIONA PALMA, 4T

Nada tiene sentido

El aire que pisas,
la tierra que respiras,
el agua que quema
y el fuego que moja.

Todo lo encuentras
en la vida que vives,
todos los días.

Como ahora, que estás
leyendo este poema
en el que nada tiene sentido.

PAULA DEL RIO, 4T

El fuego que bebo,
el agua que no toco,
y el aire que respiro
me recuerdan a un suspiro.
Sin agua no hay vida,
sin aire tampoco.

Cada uno tiene un lema.
Cada uno tiene poema.

FIONA ROGER, 4T

El fuego

El fuego,
rojo, naranja y amarillo.
Con su brillo
calienta y esconde el frío.
Cuando el invierno llega,
con sus troncos,
quema y quema
y toda la casa calienta.

MARIO PIZURRA, 4T

Sentimientos

Mar calmado,
me has inspirado.
Mar revuelto,
vas y has vuelto.

Fuego rabioso,
ve cuidadoso.
El fuego en el caminito,
se está a gusto.
El agua apaga el fuego
porque se puede extender
por todo el terreno.

IÑAKI MONLLAU, 4T

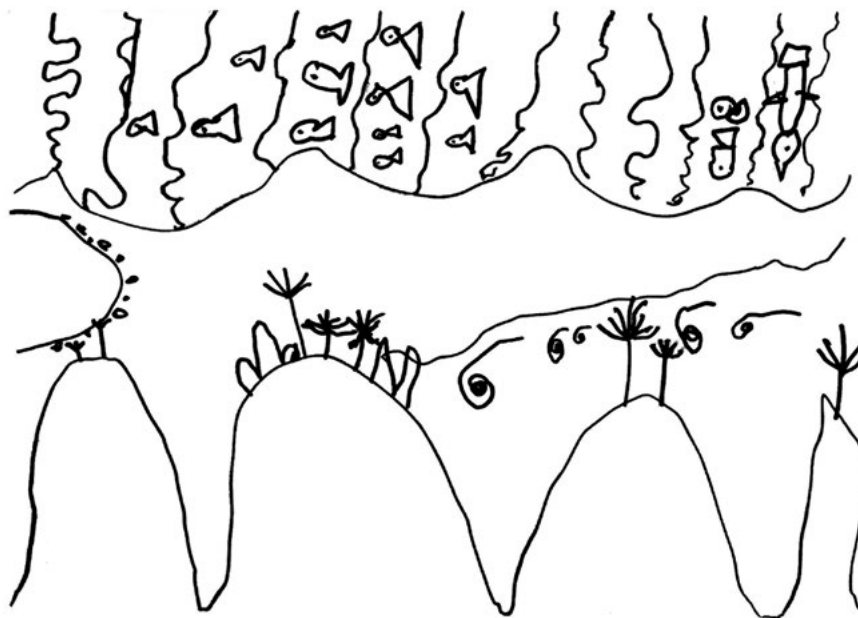
Húmeda y seca

La tierra es seca.
Seca es la tierra.
Yo la toco con las piedras.

La Tierra es grande.
Grande es la Tierra.
Yo la toco con pereza.

El agua es húmeda.
Húmeda es el agua.
Yo la miro bajo el paraguas.

El agua es blanda.
Blanda es el agua.
Yo la miro y la admiro.

CARLES MADRIGAL, 4T

El aire

El aire pasa,
el aire traspasa
de un lado al otro
encima de tu casa.

El aire respiro,
el aire inspiro.
Invisible es
ahora y después.

El aire me hace vivir:
si no respiro,
podría morir.

AINA ABELLÓ, 4T

La Terra

Hem de cuidar el nostre món.
La Terra és honesta
com una esfera.

La Terra és gran
com un gegant.
La Terra és gran i interessant.

És millor no destruir-la
sinó reconstruir-la.

La Terra és gran i bonica.

La Terra és forçada però deu estar cansada
i se sent maltractada.

Així de meravellosa és la Terra.

LUCIA CARULLA, 4T

El agua

El agua sube y baja.
Con la marea alta
se inunda de repente,
sin dejar marca presente.

Cuando se enfada,
una tormenta desata,
con el agua fuerte
y un oleaje potente.

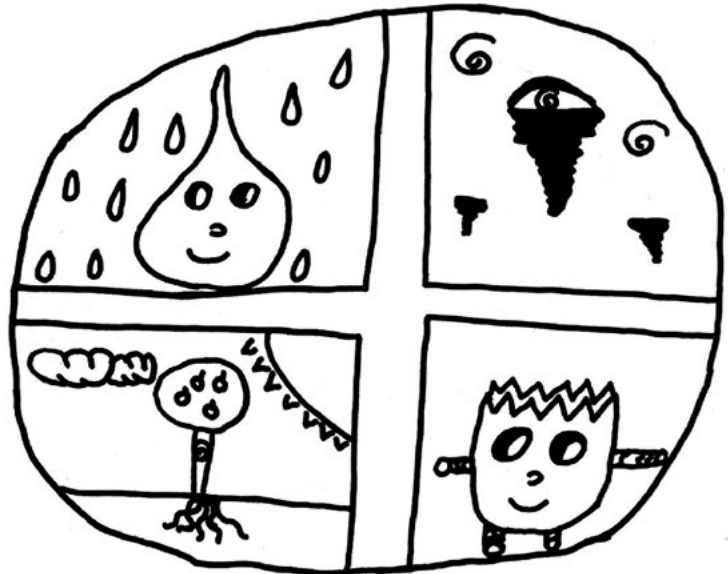
El agua sube y baja,
sin dejar huella, sin dejar
marca, con la forma de su ola.
¡A nadar se ha dicho ahora!

BERNAT PAGÈS, 4T

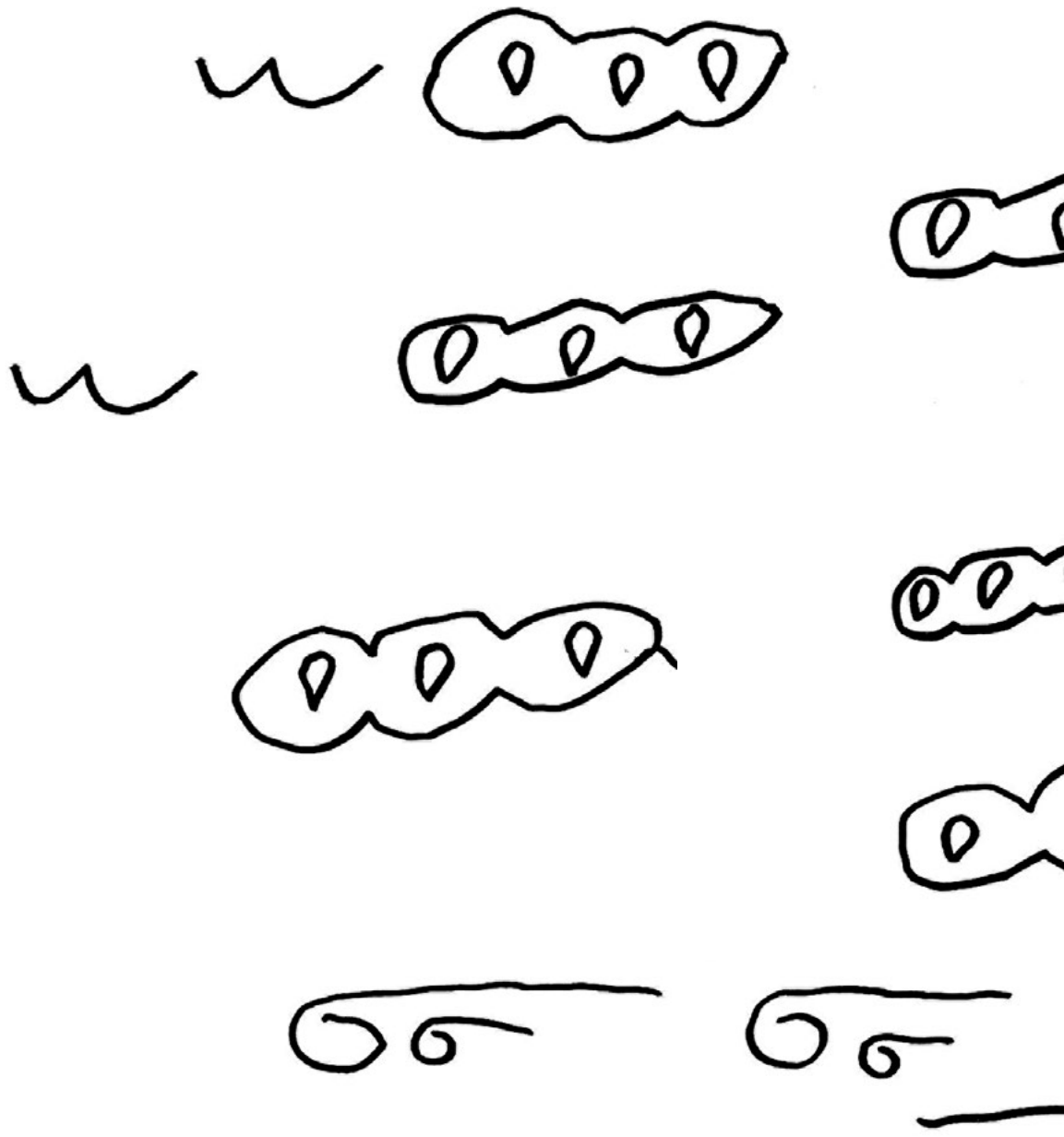
Una armadura daurada

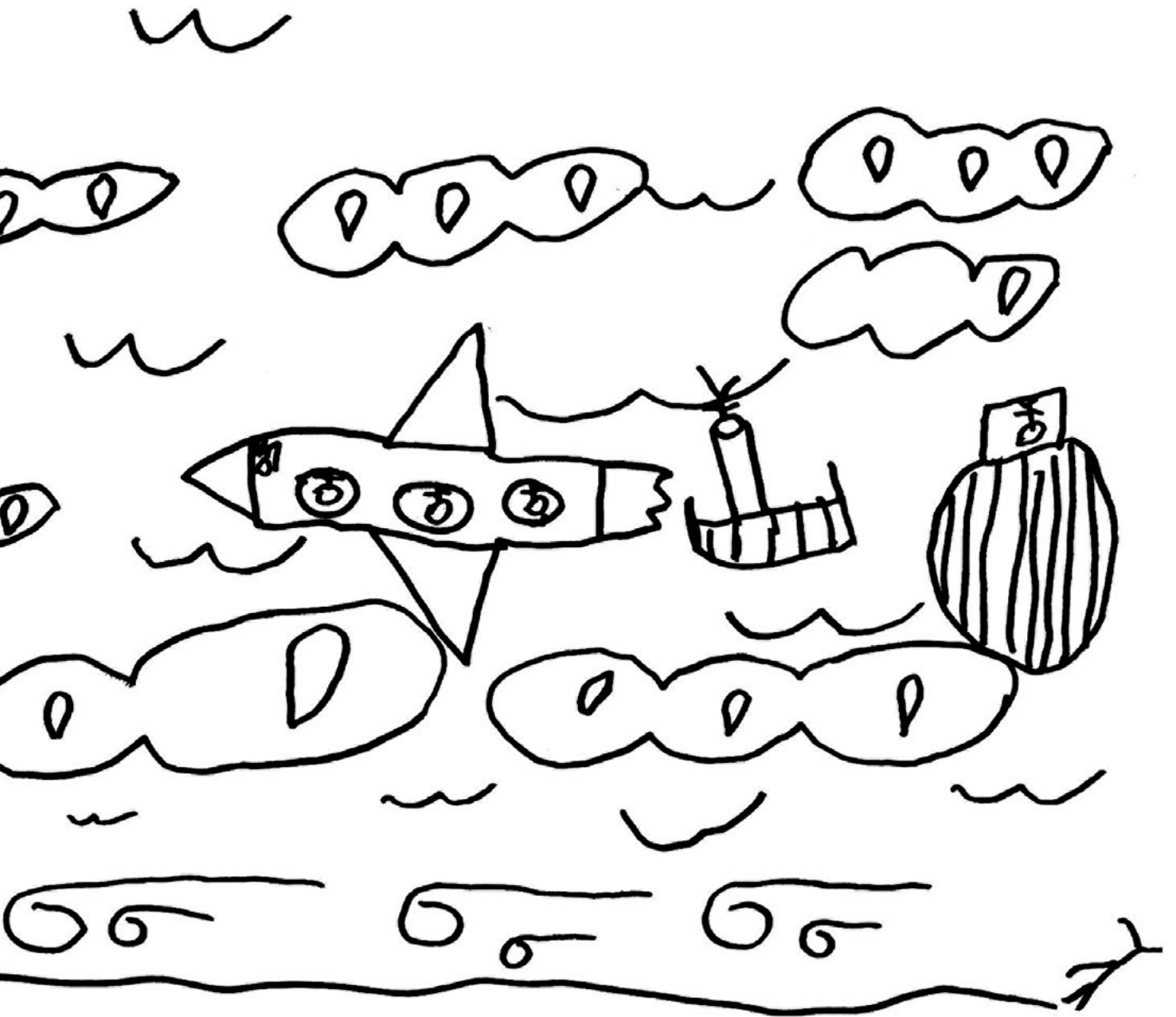
Hi havia una bèstia i una «cavallera» imparable
amb una armadura daurada impossible,
una rosa fina i un talent increïble.

L'armadura té un reflex
que de cop et cega,
una punxa molt fina
que et trenca la vista
i uns costats plens de valor,
però no de qualsevol.
La «cavallera» s'apropa
fent uns moviments,
l'armadura toca la bèstia,
que cau davant d'ella,
i l'armadura mai més brilla.

PRIMÀRIA | CICLE SUPERIOR

QUERALT BARNADAS, 5È

School

School is so much fun and so exciting.
My school is cool.
'Hello in the morning', says the teacher.
Oh, today we have a test.
Oh my God, my school is the best!
Lovely is my teacher.

ALEXIS ARMENGOL, 5È

The world

The world is big and colourful.
It's very deep and beautiful.
We can also play.
and travel all the way.

Fire is orange and red.
'Go away!' He said.

Water is blue, the same as me and you.
You can drink and swim.
It is like dreaming in a dream.

The wind can blow and blow,
far like an arrow.

NICO COELLO, 5È

Fuego y viento

El temido fuego
no es un juego.
Si lo ves despertar,
algo terrible va a pasar.

El futuro está por escribir
porque una guerra va a venir.
Todos están temblando
y el viento saldrá ganando.

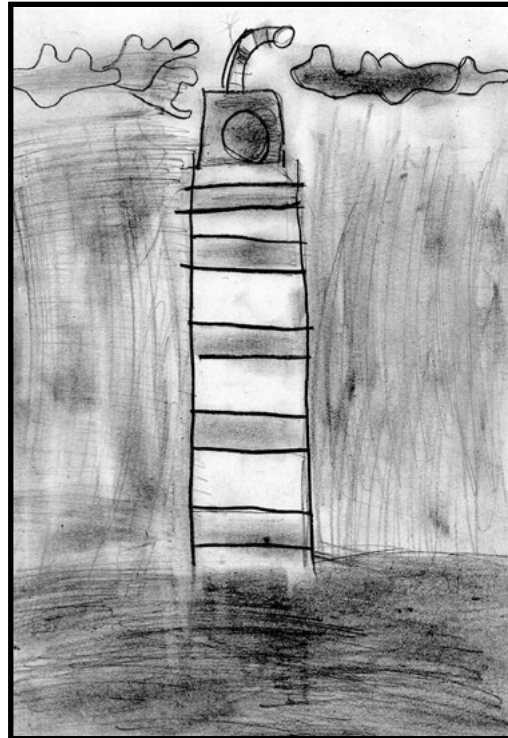
UMA ARYA, 5È

El vent

El vent es mou i fa corrent
com un cometa rogent.
A tu t'agrada el vent?
A mi em fa estar content.

A l'estiu, per a la brisa,
has de portar camisa.
Quan estic trista
el vent em dona una pista.

Per a l'hivern,
el vent es fa etern.
El vent és excel·lent
i sempre està content.

POL CATALÀ, 5È

Foc i aigua, dos elements

Foc, un dels elements;
de l'home, un dels primers descobriments.
Si el toques segur que et cremes
i a la farmàcia hauràs de comprar cremes.

Aigua, un dels elements;
un dels meus primers pensaments.
L'aigua m'agrada molt
i, per cert, em dic Pol.

LUIS ARRECHEA, 5È

Poema del vent

L'aigua és indestructible, tothom la necessita,
però també molta gent la desaprofita.
Per a mi, l'aigua és molt important,
però tota la gent d'aquest món l'està matant.

Molta gent la contamina,
a mi molt em desanima.
Soc molt conscient
del que està fent la gent.

MIA COSTA, 5È

Water, come to me.
Don't leave me alone in this dark sea.
Alone, I don't want to be.
I want to be in the pretty sea.
There is a place where I see your secrets.
Tell them to me, tell them to me.
Every day with a secret.
Just talk please.
Read what I say.
Water takes me away.

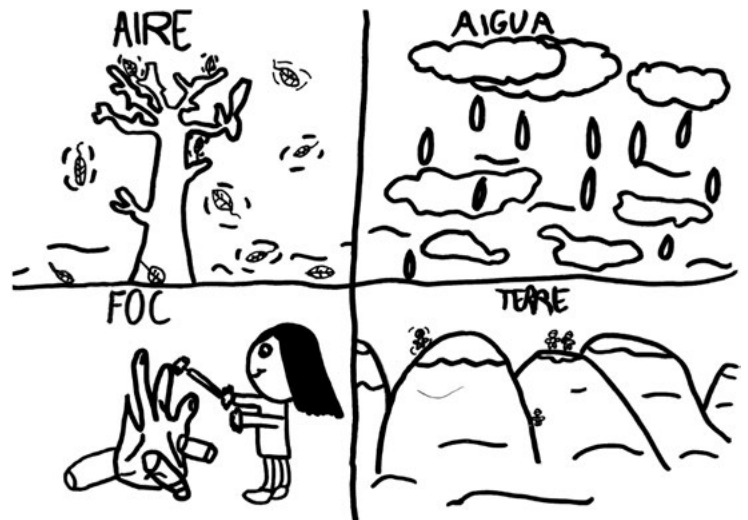
GABRIEL GAN, 5È

Friends

Friends are people that you trust,
Reasons to live.
I do not have many friends, but they are really good friends.
Empathy is the thing that I feel for them.
No friends means friendship.
Do something to have friends. It is
Sad not to have them.

DANIEL LLENSA, 5È

Fire is hot and red.
If it is blue, it is made of gas.
Ring the bell for the firefighters.
Even if you are protected, you will get hurt.

JOAN VEHILS, 5È

Quatre elements

Agafó el mòbil
i miro l'aplicació del temps.
Fa cinc graus
i penso en els quatre elements.

M'agrada anar d'excursió
i retirar la contaminació.
És la meva passió,
hi vaig en cada estació.

ELLIOT PLANA, 5È

El foc

El foc pot cremar tothom.
Sembla que no,
però, a poc a poc,
es va fent més fort.

El foc és com un dimoni
que crema i crema i crema
i al final acaba amb tot l'ecosistema.

YANK DE JESÚS, 5È

L'aigua

La pluja és lleugera com el vent,
ràpida, sensible i amb sentiment.

Per què contaminar
quan podem cuidar?

Primer contaminem
i després reclamem.

L'aigua és transparent,
però nosaltres l'embrutem.

GERARD CARRETERO, 5È

Contamination

People are destroying the world.
I am only 15 years old.
Older people can help better
because they know the matter.
In Antarctica it is very cold
And the entire world knows.
People pollute a lot
and it is very hot.

ENRIC PUIG, 5È

From nature I am.
In the Sun you can find me.
Red and other colours I am.
Everyone thinks that I am dangerous.

CARLOS VILLANUEVA, 5È

Poema del vent

El vent és ràpid i invisible,
però em pregunto com seria visible.

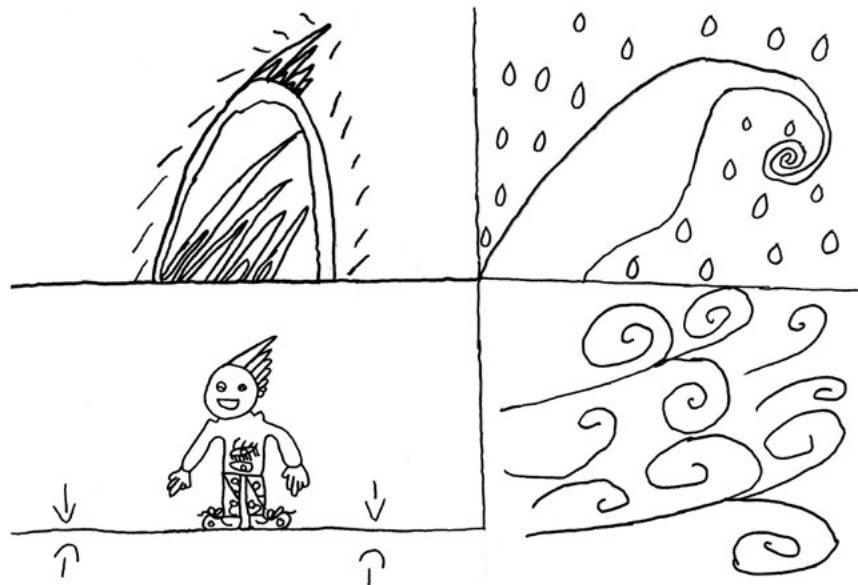
El vent fa que corri la vida;
per això cada dia em desanima.

L'aire és com el vent,
lliure i transparent.

VÍCTOR BONILLA, 5È

Fire

Fire burns the forest
In the summer.
Rivers help with water.
Earth is angry with fire.

ZOE MARTI, 5È

El foc

El foc, flames calentes
que a vegades
causen coses dolentes.
El foc calent com la meva ment.

Un incendi, quin perill.
Com evitar-lo? Molt senzill!

El foc que m'escalfa el cos.
El foc que deixa cendres i petites espelmes.

Un incendi, quin perill.
Com evitar-lo? Molt senzill!

MIA MATEU, 5È

El helado

Hoy os voy a hablar del helado;
no está frío sino congelado.
Ten cuidado o tu cerebro acabará paralizado.
Sabéis, me arrepiento de haberlo comprado.

LUCA MIRÓ, 5È

Ladrando nos está advirtiend
Al amanecer cada día, al amanecer el viento.
Terrible es lo que está pasando.
Insolentes son los políticos que no hacen nada.
Es que no se dan cuenta de que el mundo explotará.
Raro es que parece que les da igual.
Raro es que alguien lo intente y luche.
Ahí está esa chica llamada Greta.

CLÀUDIA PÉREZ, 5È

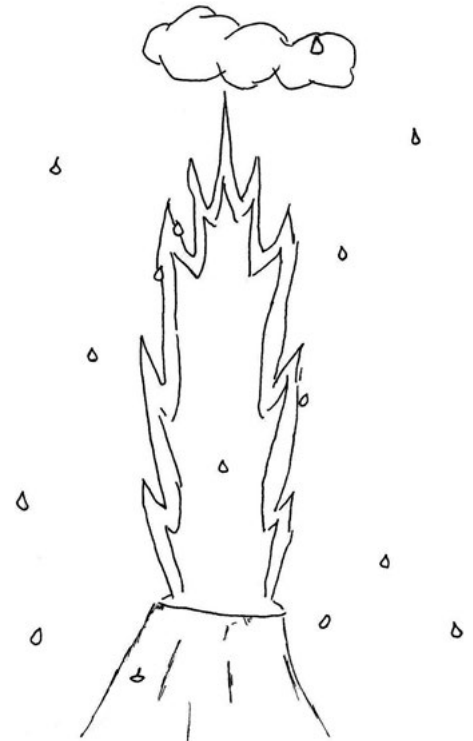
No m'agrada la contaminació

La contaminació és una acció que hem d'eliminar
i per això hem de lluitar.
Volem veure l'aigua neta
i no el foc que tot ho crema.

No volem veure la Terra contaminada
sinó meravellada;
ni l'aire gris
perquè, si no, jo no soc feliç.

Hem d'eliminar el plàstic
que destrueix el món fantàstic.

Hem d'aprendre a lluitar
perquè si no el món s'enfonçarà
i haurem de nedar.

CLARA PARDO, 5È

Fire

My fire, my fire,
which is always a liar.
My fire burns empty spaces
and in my heart, there are black places.

My fire, my fire,
which is always a liar.
My fire is here
and that's not weird.
My fire, my fire,
which is always a liar.
I will always love you
because I would die without you.

My fire, my fire,
which is always a liar.
If I can't see you again,
I only want to understand.

Why my fire, my fire
is always a liar.

MILA RUGGIERO, 5È

The planet with no name

A long way away.
In space,
there is a planet
with no name.
We see its flames.
We see its birds.
We see its rivers.
We see its bears
on the ground
that is around.
There are four elements:
flames, fire;
birds, air;
rivers, water;
and bears, land.
Can you see that planet
in space
with no name?

PAULA SÁNCHEZ, 5È

La contaminació del vent

El vent és l'aire en moviment.
No el veus perquè és transparent.
A vegades és silenciós,
però a vegades molt sorollós.

Quan està silenciós i tranquil
tens ganes de dormir.
El vent és l'aire en moviment.
No el veus perquè és transparent.

Ara s'està espantant
perquè tot està contaminat.
Com més contaminat,
més ens costarà respirar.

A part del foc i de les fàbriques,
també és culpa nostra.
Si no comencem a actuar,
aquest món s'acabarà.

ÀLEX AGUILÓ, 5È

La contaminació

No contamineu l'aigua perquè és important
per a nosaltres i la humanitat.
Jo només estava anunciant
que els humans l'han espifiat.

Si veus uns quants taurons
al costat d'un vaixell de vapor, els veuràs marrons.
Després et preguntaràs si els vaixells de pescar pesquen
per guanyar diners]
o per salvar els seus continents.

Vull parar la contaminació
i per això necessito la vostra col·laboració.
Si us plau, seguïu el meu mot si voleu salvar el món.

ARTEM SOROCHANOV, 5È

La reunió dels quatre elements

Un dia els quatre elements van fer una reunió
per parlar de tota la contaminació.

La terra deia que no volia patir tant
perquè la contaminació s'havia fet gegant.

El vent deia que els humans tenien mala relació
amb el seu món i la seva pròpia nació.

El foc deia que en l'aire hi ha massa gas
i que els humans d'aquí poc no podrien respirar pel seu nas.

L'aigua estava plorant
perquè l'estaven contaminant
i perquè els humans s'adonessin d'això
els elements van cridar: «No, no volem més contaminació!».

RICARD TUBAU, 5È

Today it is windy

Today it is windy.
It blows, blows, blows.
We go to school.
I am happy to go.
It is very windy and cold.
We put our jackets on and the cold should go.
When school finishes,
we put our jackets back on and our school bags and off we go!
Outside my home there is a tree.
I asked my mother if I could see it.
I went outside. I played with the wind.
I went inside my home because I wanted to sleep.

MARIA SENA, 5È

El foc

El foc és dolent,
o això és el que diu la gent,
però a mi em sembla meravellós
perquè brilla tant com una estrella.

El foc comença a cremar com la lava d'un volcà.
El foc puja amb potència com les flames d'un drac.
El foc vermell com la sang s'encén intrigant.
El foc amb mi en tot instant.

ALBA GONZÁLEZ, 5È

La nostra estimada Terra,
el nostre planeta blau,
està en contínua guerra
entre la violència i la pau.

El foc, l'aigua, l'aire i la terra,
que ens ajuden mentre fan una carrera.

La nostra estimada aigua,
que fa possible la vida,
ens mulla si no portem paraigua
i ens espanta quan està embogida.

El foc, l'aigua, l'aire i la terra,
que ens ajuden mentre fan una carrera.

El nostre estimat aire,
que envolta els núvols de cotó,
transporta mil flaires
i xiula com un cantor.

El foc, l'aigua, l'aire i la terra,
que ens ajuden mentre fan una carrera.

El nostre estimat foc,
que quan fa fred ens escalfa,
mil espurnes m'enlluernen al correfoc
mentre el seu fum m'agafa.

El foc, l'aigua, l'aire i la terra,
que ens ajuden mentre fan una carrera.

LOLA MARCULETA, 5È

Elementos

El fuego es rojo
cuando lo mojo.
El juego asusta
pero a mí me gusta.

El agua es azul.
El agua moja
y a mí me arroja.

El aire invisible
también es amigable.
Es gracioso
como un oso.

CARLA MAZORRA, 5È

The Earth

The Earth is beautiful
and it is your house.
What have you done to the Earth
that it is polluted?

We only have this Earth.
Clean it. Do not drop
plastic or other things.
Treat the Earth like your child.

ÀLEX MULET, 6È

El fuego es precioso

El fuego en la calle es peligroso,
pero, en casa, hace los manjares más deliciosos.
Fuera, los bomberos luchan contra él,
pero en casa siempre cocinan con él.
El fuego nos ayuda a sobrevivir,
ya que gracias a él podemos vivir.
Estoy diciendo cosas buenas del fuego,
pero es que si lo toco me quemo.
Yo este poema se lo dedico
al elemento que me quemó el dedito.
El fuego puede ser abrasador,
pero también sirve de radiador.
El fuego me está dando inspiración
para escribir este poema de un tirón.

CARLOTA ARROYO, 6È

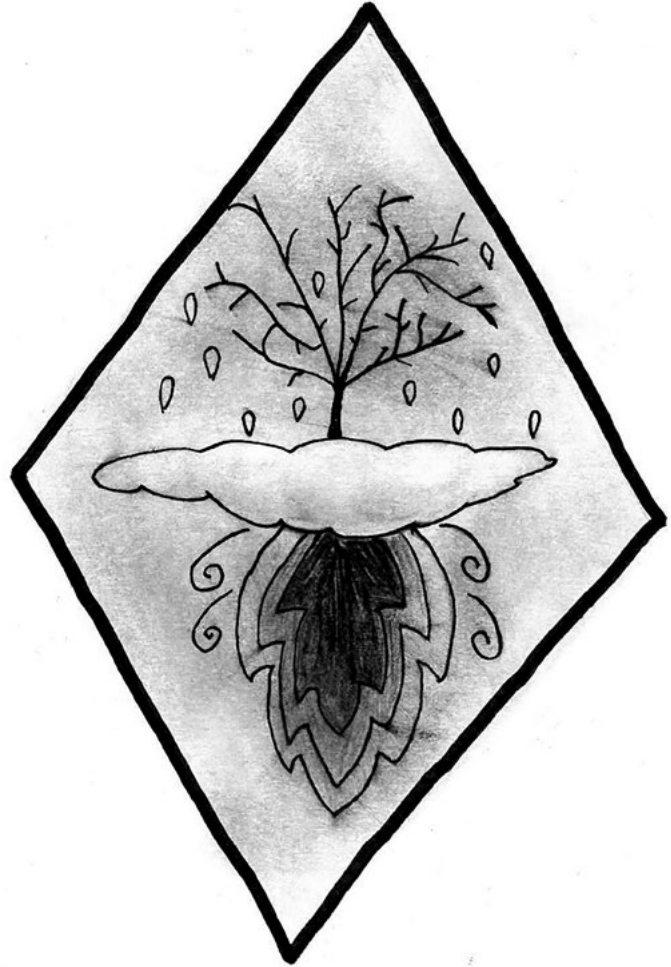
The 4 elements are everywhere

The 4 elements are everywhere.
You may touch them,
or maybe feel them.
But I promise you, they exist.

You may notice fire
when it gets warm.
But don't touch it
or it will harm.

Air is floating,
flying and bouncing.
Can't you hear it?
It's the bells dancing.

But water and earth
are my favourite ones.
In the seaside they mix
and you distinguish none.

SOFÍA PAREJA, 6È

The four elements

The four elements
are very necessary.

Fire,
fire is savage,
fire is dangerous,
with its colours
red like blood,
orange like a pumpkin.

Water,
water is quiet
but it can also be turbulent
with its colours,
blue like the ocean.

Fire and Water
are two elements out of the four that we have.

GUILLERMO COTTET, 6È

Los cuatro sentidos

El fuego no es malo,
el agua tampoco.
El aire es refrescante
y la tierra alucinante.

Son los cuatro elementos
los que me ponen contento.
Cuando tengo un mal momento
ellos me alejan del sufrimiento.

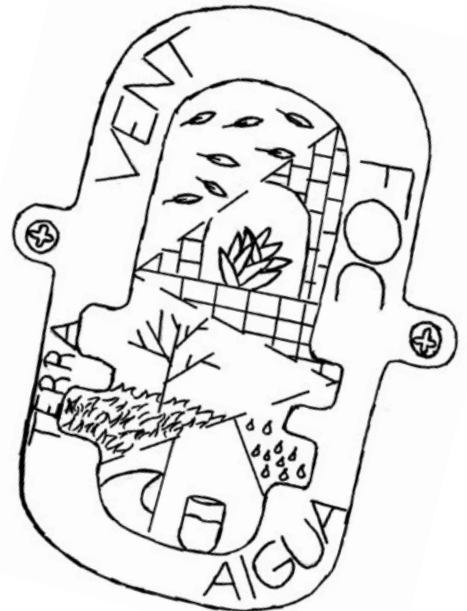
Si del agua os voy a hablar,
preparaos, porque vais a alucinar.
El agua es felicidad,
aunque a veces sale cuando vas a llorar.

La naturaleza es amar,
es luchar y desde un principio acabar.
Con la naturaleza podemos respirar
y esa es la razón de amar.

MARIA CERVERA, 6È

Mi agua querida

El agua cristalina
en el mar se mueve,
en tierra camina
con su color transparente.
El agua es así,
saladita en el mar,
dulce en los ríos.
Los océanos llena,
los tsunamis provoca.
Sin ella nada existiría;
los animales que la habitan no estarían.
Nosotras tampoco viviríamos,
ni las plantas, que nos dan oxígeno.
¡Ella es importante y no la cuidamos!
Si donde vivimos es el planeta azul...
¿tiene algo que ver con que la cuidemos?
Pues yo creo que sí.
Ahora no solo la acompañan
animales envueltos
entre rejas de pescadores y petróleo,
intentando robar su lugar.
También el plástico de nuestras fábricas
está en ella y nunca la dejará,
o tal vez sí, pero sola, no.
¿Queréis ayudar?

EMMA GÜELL, 6È

El agua es necesaria

El agua es necesaria,
 pues es importantísima para la vida.
 Sin nuestra preciosa agua,
 no tendríamos comida.
 El agua es necesaria
 y se nos está agotando.
 Sin ella yo me moriría,
 sin ella nos estaríamos muriendo.
 El agua es necesaria
 y tenemos que evitar
 que la gente la malgaste
 para en ella no pensar.
 El agua es necesaria
 y por eso os pido, por favor,
 que siempre utilicéis la cabeza
 cuando la uséis.
 ¡El agua es necesaria!

MARTA LORENTE, 6È

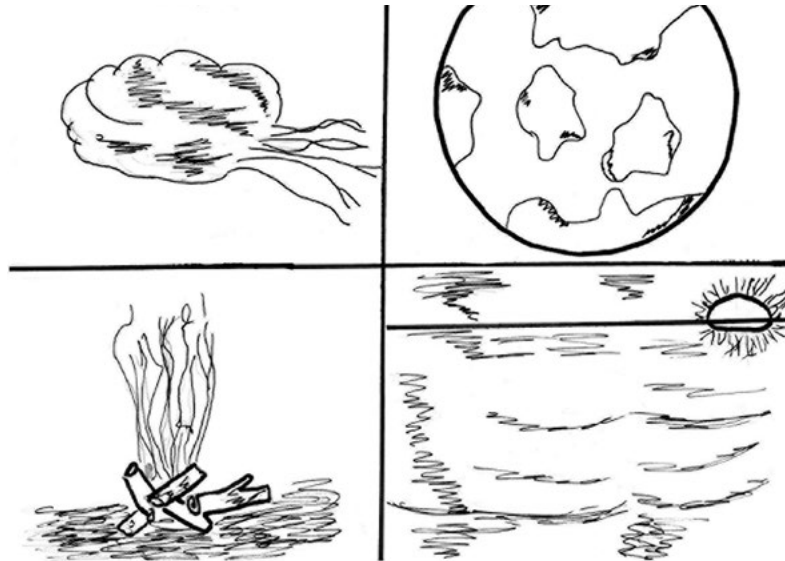
¿Cómo me siento?

El fuego me transmite ira,
 pero a otras personas, mentira.
 El fuego es peligroso
 y esto me parece curioso.
 El agua me transmite tranquilidad,
 igual que queremos la igualdad.
 El agua es incolora
 y también inodora.
 La tierra contiene arena
 y de ella la playa está llena.
 Este elemento me transmite seguridad
 y nunca maldad.
 El viento
 es aire en movimiento.
 Puede ser molesto
 y en otras ocasiones violento.

MARTINA ÀSPA, 6È

Canvi climàtic

El canvi climàtic ha arribat
 i és l'hora de canviar.
 Hi ha molts manifestants
 per cridar l'atenció als habitants.
 Amb la contaminació,
 el món estem destruint.
 Canviem el que fem malament
 i, així, millorarem.
 Pensem que no passa res,
 però ens equivoquem.
 El canvi climàtic ha arribat
 i és l'hora de canviar.

IGNASI FARRÉ, 6È

¿Qué elemento es?

¿Dónde la ves?

Seguro que en el río que te refleja al revés.

Lo más importante:

cuando llueve te da una ducha al instante.

Está aquí, allí.

A veces te da un resfriado a ti.

Pero si cierras la ventana

no te llega a la cara.

Esto sí que es vital:

siempre lo ves y piensas que es normal.

¿Sabes qué es?

Lo estás pisando

y a nuestro planeta el nombre siempre le está robando.

¡No, espera, no lo toques!

Te quemará antes de que lo notes.

Está en las barbacoas, los cigarrillos

y sale del mechero que guardas en tus bolsillos.

CARLOTA JOVÉ, 6È

Elements

Earth, water, air and fire are the four elements.

Learn that these elements are very important.

Elements are disappearing.

Maybe if everyone did something to keep them from disappearing,

Everyone would be happy because we would solve the mistake we made.

Nothing have we done these past years, so we have to solve this problem now.

The four elements are earth, water, air and fire.

Save the four elements now!

CARLOTA FERNÁNDEZ, 6È

Mis llamas

En el infierno me encontré
y a un par de llamas saludé.

Amigas mías se hicieron,
pero un día desaparecieron.

Le pregunté a gente cercana
dónde estaban.

Me dijeron: «En el volcán las encontrarás,
pero ten cuidado, que peligro correrás».

Buscando las llamas

empecé a pensar:

«¿Qué les podría pasar?».

Son mis mejores amigas.

De los cuatro elementos, mis preferidas.

Me fui a buscar

a las mejores llamas

que pude encontrar,

porque son las esenciales

en el fuego y los volcanes.

ANA ORDEIX, 6È

A dreadful night

There is a fire,
 water we need to get,
 so... don't forget,
 you must call a firefighter.
 It all started with the light.
 Oh, what a night!
 Watch out for the broken wire,
 that's what caused the fire.
 Oh my god! My pictures, my memories...
 Everything is lost!
 I can't even evaluate the cost!
 It is such a huge disaster.
 We can't save the rest,
 even if we try our best.
 We can hardly breathe.
 We need to leave!

ÈRIC BUSQUETS, 6È

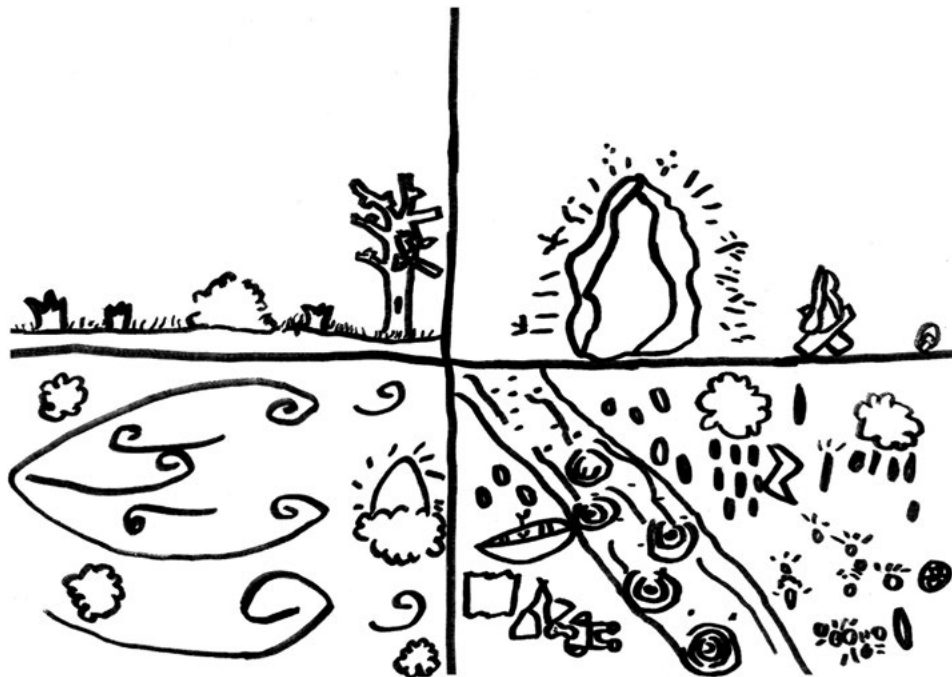
L'aigua

L'aigua és rica
 i cal gastar-la
 de mica en mica.
 L'aigua ens agrada,
 però també s'acaba.
 L'aigua cristal·lina.
 A vegades dolça,
 a vegades salina.
 L'aigua és rica
 i cal gastar-la
 de mica en mica.

CARLA CANSADO, 6È

Wind

Wind,
 don't go.
 Just blow.
 For me
 and for bees.
 It is necessary to survive
 and to be alive.
 Please enjoy
 more than a toy.
 Wind,
 don't go.
 Just blow.

MARC MESTRE, 6È

The importance of the 4 elements

The four elements are:
fire,
which has the same strength
as a tiger.

Then, water,
which is not hotter.

It is very important
to look after nature
for the future.

Air,
which is very fast,
and it is the opposite
of fire.

Finally,
Earth,
which is very important
to breathe.

The 4 elements are very important for living.

ADRIÀ CANSADO, 6È

El fuego no es solo un elemento

El fuego no es solo un elemento,
es un gran descubrimiento.
¿Lo descubrieron los romanos o
eran los prehistóricos?

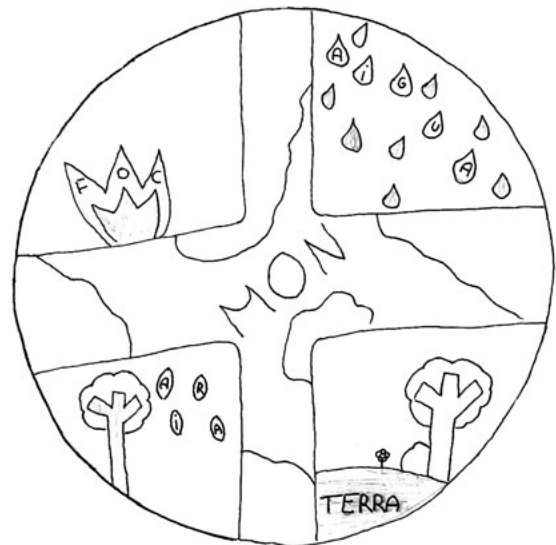
El fuego es representativo.
Representa la ira o el miedo al destino.
Me voy a quemar...
El agua del mar puede ayudar.

Sobre todo no juguéis con fuego,
muy peligroso sí que es.
El fuego no es solo un elemento,
es un gran descubrimiento.

MARTA LAJUSTICIA, 6È

¡Ojalá pudiera conocerte..., aire!

Si yo pudiera,
haría cualquier cosa
por tenerte a mi vera.
Ya sé que eres invisible,
pero, como dice el Principito,
«Lo esencial no es visible
ante los ojos».
Yo no sé hacia dónde vas,
ni qué te encuentras por el camino,
pero me gustaría saber
cuál es tu destino.
Ojalá pudieras hablar
y contarme historias
que no hubiera escuchado jamás.
Aprender de tu sabiduría
y conocimientos feliz me haría.
También saber qué ves
cuando viajas a través
del viento en popa.
Te lo digo así
porque, de los cuatro elementos,
te he escogido a ti, aire.

ADRIÀ PALLISA, 6È

The wind blows

The wind blows a lot
when a big storm is coming,
and the leaves fall down.

MARI ZALDÚA, 6È

Com és l'aire?

És lleuger l'aire,
a vegades fa soroll,
d'altres és silenciós.

PÍA MARTINELL, 6È

A l'alba...

El sol s'aixeca,
la lluna s'amaga i
tot recomença.

MARC MATEU, 6È

Just quan surt el sol,
el llac s'omple de fulles,
dies de tardor.

ÀLEX ROMERO, 6È

Els ocells tots junts
pel cel blau van volant;
canten plàcidament.

MARC LLINÀS, 6È

La melodia de la natura

A la natura
la millor melodia
és el silenci.

CARLA FERRER, 6È

El foc té ràbia

El foc té ràbia,
l'aigua l'intenta calmar.
Ho aconseguirà?

MARIA IBÁÑEZ, 6È

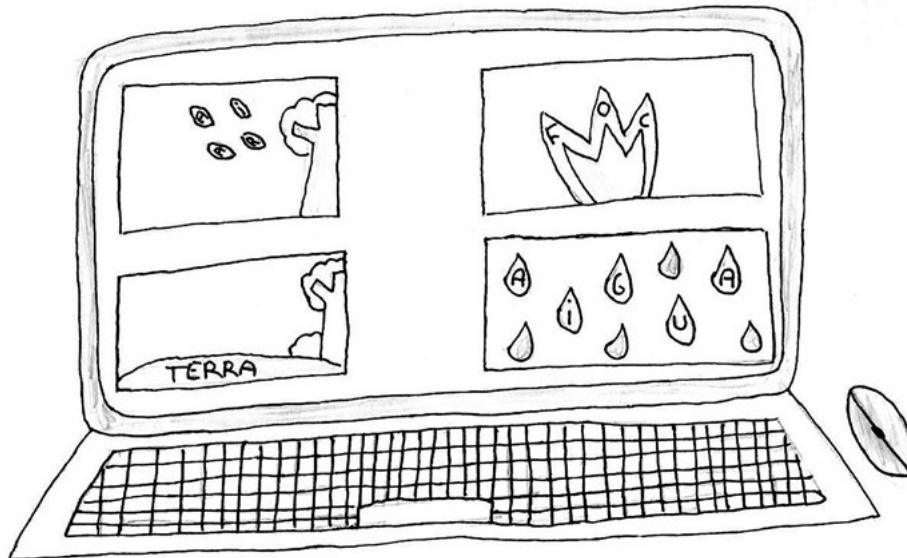
Aigua

Aigua essencial.
Aigua tan cristal·lina
Aigua suau i fina.

ARUN HOTCHANDANI, 6È

El despertar dels prats holandesos

Els prats verds mullats,
la rosada desperta
amb un crit humit.

BRUNO BURJALÉS, 6È

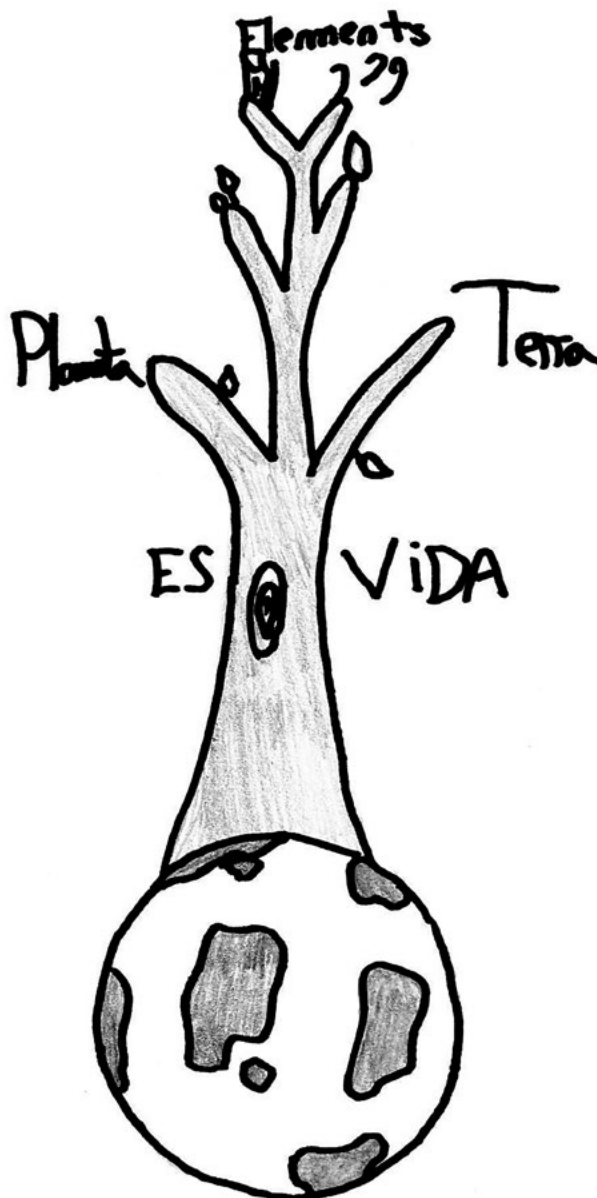
¿Qué es? ¿Cómo es?

Hoy de los cuatro elementos os vengo a hablar
porque de lo que os diga no os podréis olvidar.
Ahora del agua os comentaré
y, mientras cierro los ojos, os la describiré.
El agua cristalina, también transparente,
tan bonita que te ilumina la mente.
Ahora es el turno del fuego,
solo de pensar en él
me imagino calentito bajo el mantel.
Hoy de los cuatro elementos os vengo a hablar
porque de lo que os diga no os podréis olvidar.
Del aire el turno es.
Espero que ya sepáis lo que es.
No sé si es bonito,
solo que es infinito.
Y ahora el poema voy a terminar
mientras del aire os voy a hablar.
Perdón si repito mucho «hablar»;
es que creo que el viento se la va a llevar.
Hoy de los cuatro elementos os vengo a hablar
porque de lo que os diga no os podréis olvidar.

MARC CÁNOVAS, 6È

La Tierra

La Tierra es pequeña como una hormiga,
pero lleva muriéndose toda la vida.
Cuando todo el plástico se inventó,
el gran dilema sucedió,
porque todo ese plástico en el mar apareció,
y, tristemente, no se disolvió.
Por eso ahora nuestro planeta se está calentando
como una llama cuando el bosque va quemando.
Ahora, por toda esa contaminación,
la vida en los polos está en peligro de extinción.
La Tierra es pequeña como una hormiga
y hay que ayudarla para que viva.

PAU MONTSERRAT, 6È

Comparative

Fire, water, air, and earth,
four elements that are very different
but have the same value.
They sustain life in the planet!

MIQUEL SERRA, 6È

Foc

El foc és calent,
fingeix ser sempre el dolent
i mai ho serà!

JANA FREIXES, 6È

Davant dels teus ulls

El foc crema molt
i l'aigua transparenta
davant dels teus ulls.

MAURO FONT, 6È

El foc desapareix

El foc s'apaga
gràcies a l'aigua blava
i deixa cendres.

ARUN HOTCHANDANI, 6È

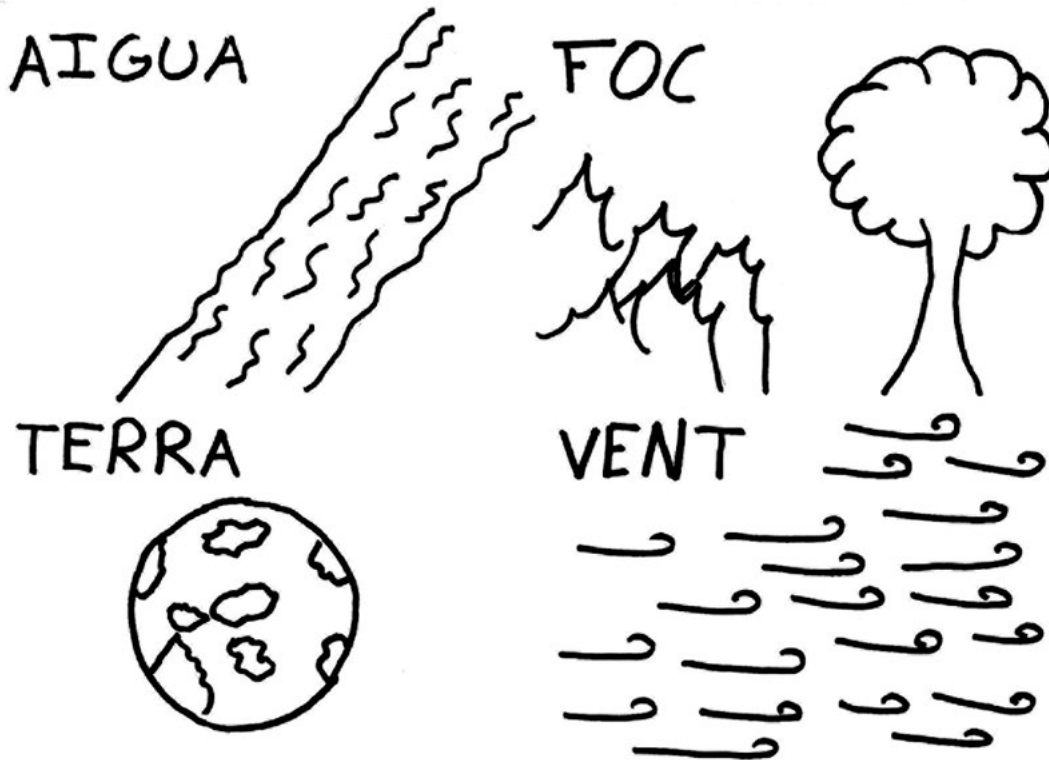
Com es forma un fort torrent

Plou, forma el torrent.
Lliscaràs que lliscaràs,
fins desembocar.

HOPE DRU, 6È

A la llar de foc

A la llar de foc,
cremem els mals pensaments
i surten estels.

CARLA VENTURA, 6È

El mejor Sant Jordi

Los cuatro elementos se han reunido
para suprimir a Sant Jordi unidos,
pero cada uno algo ha hecho mal.

Los vigilantes del fuego se han pasado
y todas las rosas han quemado.

Los vigilantes del agua se han pasado
y a todas las rosas han ahogado.

Los vigilantes del aire se han pasado
y todas las rosas han arrancado.

Los vigilantes de la tierra se han pasado
y todas las rosas han plantado.

Todo aquí es un caos.

Menos mal que la madre naturaleza
ya está aquí

dejándonos una gran riqueza.

A cambio, los presidentes de cada elemento
le dan algo importante:

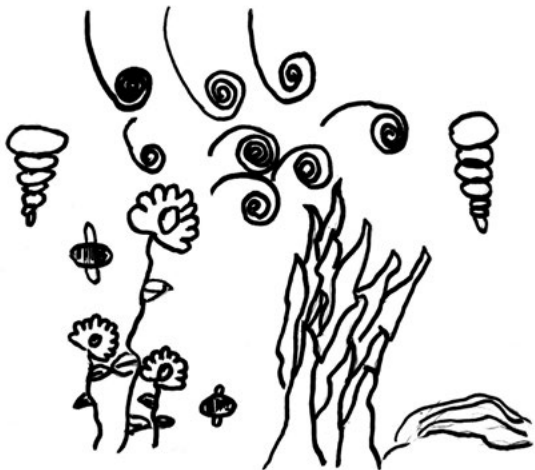
el presidente del fuego, unas llamas;

el presidente del agua, unas gotas;

el presidente del aire, unos remolinos;

el presidente de la tierra, unos minerales.

No os cortéis, que la fiesta aquí seguirá
gracias a la madre naturaleza.

LUCAS PÉREZ, 6È

En esa pequeña casa en la que yo vivía

Esa pequeña casa

en la que yo vivía

una mala tarde

con ella el fuego ardía.

Cuando empezó a oscurecer

los bomberos con el agua ya llegaban

y más tarde de las diez

el fuego ya cesaba.

Dos días después,

de mi casa quedaban cenizas y escombros

que desgraciadamente el aire

con toda su fuerza escampaba.

El lugar donde estaba mi casa

se había convertido en un solar

que a mí me desesperaba.

Un descampado lleno de tierra

y pequeños trozos de piedra.

Los cuatro elementos actuaron sin piedad

en lo que antes había sido mi pequeño hogar.

POL MONLLAU, 6È

El fuego no es un juego

El fuego no es un juego,

brilla más que mil estrellas.

El fuego es mortal, es el dios del mal.

El fuego nos puede ayudar:

con él se puede cocinar,

pero también puede matar.

El fuego destruyó cosas importantes,

pero también las creó antes.

El fuego no es un juego.

ANDREA SOLER, 6È

The little windmill

A little windmill
on top of a hill,
produces movement
thanks to the wind.
One day a tornado came
and ashamed,
the poor little windmill,
didn't mention that it was broken.
The little windmill
needed a remedy,
that the wind gave to it to say sorry.
The wind built the little windmill,
but the rain came
and destroyed it in another way
but all changed since then:
The rain and the wind
put the windmill in its place,
on top of its hill,
and it was never unhappy again.

OLIVIA PONT, 6È

El agua y el fuego

¡Auch! Me he quemado
y este fuego
he apagado.

El fuego y el agua se llevan mal,
son como el azúcar y la sal.

El agua y el fuego son usados
solo cuando están separados
y juntos, si están bien controlados.

ALEX TOSAS, 6È

Nature is different

I had a very big tree
but it was not green.
It is like me,
it is a different tree.
But the others respect him.
It's like raindrops.
All of them are different
and they all respect each other.

MARIA TRIGINER, 6È

4 son los elementos,
Esenciales en todo momento.
Ligero el aire es.
Él hace pasar cada mes.
Monumental es el fuego
E invencible, no es un juego.
No podría al agua odiar,
Todos con ella nos vamos a bañar.
Oro, menos valioso que la tierra,
Sin él la Tierra no sería tan bella.

PABLO RENES, 6È

Deu pètals significatius

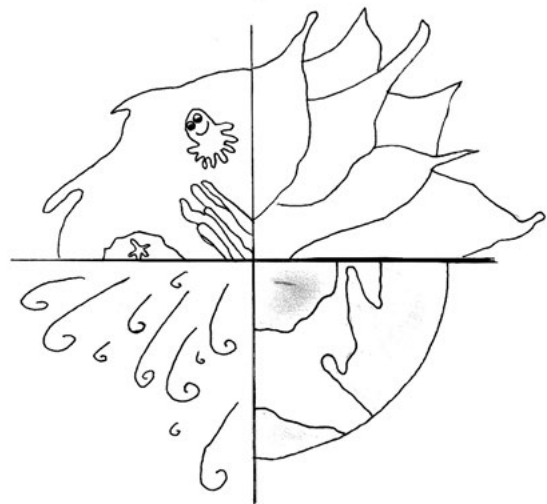
Deu pètals,
cada pètal un significat.
Deu pètals,
cada pètal un significat.

Cada pètal diferent,
complexos són tots ells.
Primer pètal, alegria!,
com el teu somriure.

Segon pètal, felicitat!,
com el meu estat.
Tercer pètal, somriure!,
amb el que puc riure.

Segueix cantant,
fins que estiguis acabant.

Deu pètals,
cada pètal un significat.
Deu pètals,
cada pètal un significat.

ESO I BATXILLERAT

¡ALTO EL FUEGO!

OLIVIA MANDLE, 1R

El misterio del yoyó

El otro día andaba yo
saltando alegre con un yoyó.
De repente un elefante se me cruzó
y con su trompa el yoyó me quitó.
–¡Vete a tomar viento fresco! –le dijo yo.
Y con muchos humos me contestó:
–¡Eres un soplamocos! –me gritó,
y rauda y veloz salió yo.
Tras el elefante fui,
pero el yoyó no conseguí.
A su trompa me agarré
y por los aires volé.
Casi las nubes llegué a tocar,
¡qué maravilla es tan alto llegar!
De cabeza bajé
y el yoyó me tragué.
Y con el golpe que me di
a casa rodando me fui.

SALVA BERNADES, 1R

Foc, aigua, terra i vent,
són quatre elements
que ho canvien tot
en qualsevol moment.

Tots ells, al voltant nostre,
la natura canvien de rostre.

Calor, xardor, humitat i fredor,
totes les estacions,
porten el seu color.

Són aquests quatre elements,
que, fins i tot, afecten
els nostres sentiments.

JAUME GONZÁLEZ, JOAN MAJÓ I PAU ROSÉS, 1R

Die vier Elemente

Wir sprechen über die vier Elemente,
so interessant wie die Modalverben.

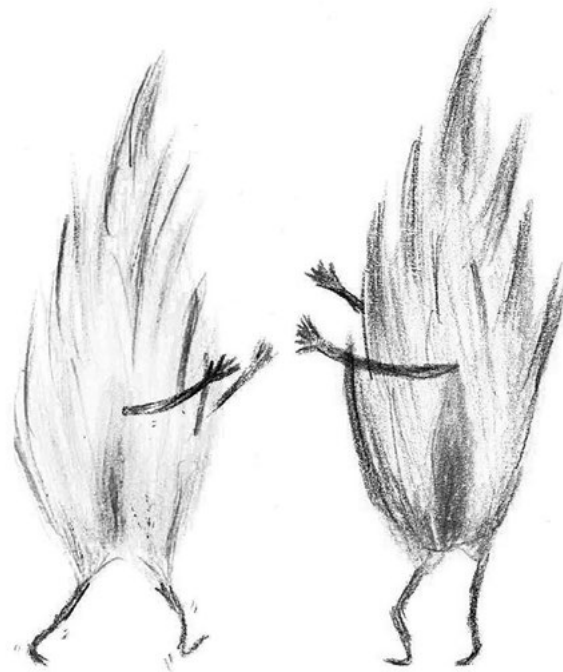
Das Wasser ist kalt,
das Feuer brennt.
die Luft ist schnell
und die Erde ist reich.
Das sind die vier Elemente.

CARLA VINYALS, 1R

Les flames del foc
em cremen per dins.
Són grans sensacions
que busquen camins.

El foc m'inspira,
m'inspira passió,
sentiments que canvien
com cada estació.

Em busco i em trobo.
Vull saber com soc.
Romanc, però canvio.
Jo soc com el foc.

JUGAR CON FUEGO

RITA LÓPEZ, 1R

Missatge per a un element molt especial

S'arrossega pel meu cos,
llisca pels carrers.
La vida me la dona
i després me la pren.

És com una addicció,
tan cristal·lina i transparent.
L'aigua, com els meus sentiments,
puja i baixa tot el temps.

Amb una aroma fresca,
amb un soroll estrident.
Què hi haurà, doncs,
a les profunditats?
Algun dia ho sabré...

Enfuridora alegria,
ràbia profunda.
Amb una fosca duresa,
amb una melodia dolça.

Aigua, jo la vida et dono,
la meva ànima, el meu cos.
Tu ens cuides, ens protegeixes
de tot enemic perillós.

CLÀUDIA MAJÓ, 1R

L'altra cara de l'àngel

Malestar de foc, nervis que cremen,
preocupacions que rugeixen.

99% àngel, però 1% de dimoni,
l'1% de què ningú és testimoni.

A dins nostre hi ha una explosió,
un esclat, una erosió.

Una erosió de ràbia,
la ira en una gàbia.

La gàbia del dolor,
feta de lava.
Cremada olor,
que ningú esperava.

No tot és com t'esperes
i, quan passa això, t'esveres.

SOL CARULLA, 1R

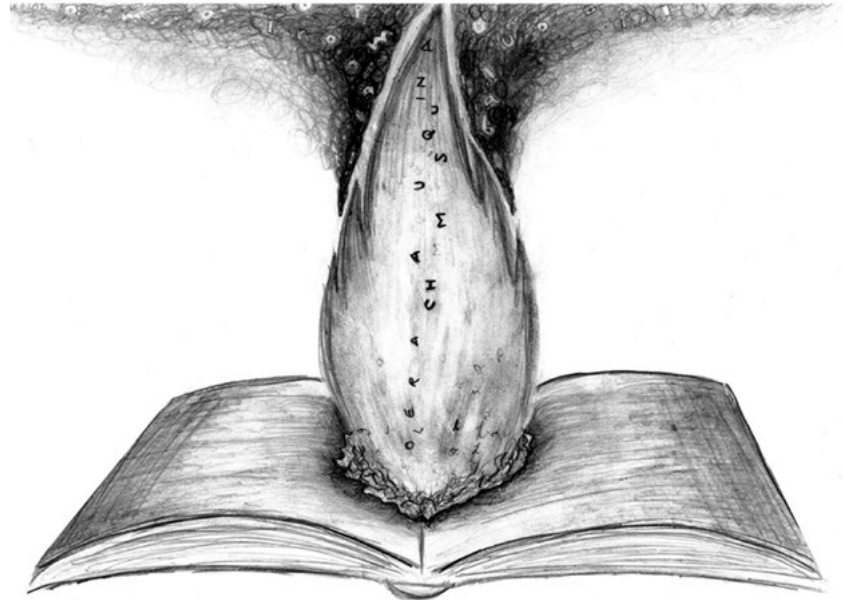
Dubtes de la pluja

És un dia preciós,
però no para de ploure.
Per què un dia tan bonic ha de ser destruït?
Ara que ho penso, podria ser divertit!

Podria sortir a jugar amb l'aigua
fins acabar ben mullada,
o jugar amb el fang:
sembla prou interessant!

I si neva neu?
I si plou calamarsa?
Potser un ninot de neu, potser... el gel
al ninot mantindria fresquet.

Com he pogut dubtar,
sense abans pensar,
la diversió que la pluja
ens pot aportar!

BLANCA MARSET, 1R

Els nostres elements

–Terra, què et passa?
–M'estan malgastant!
–Qui fa tal pecat?
–Vosaltres, els humans!

Jo t'estimo,
jo et valoro,
tu que fas la vida.
Crees el verd,
les plantes
i els colors també.

–Vent, per què no bufes com abans?
–Ple de CO₂ m'estic quedant!
–Per què succeeix tal tragèdia?
–Per culpa vostra, dels humans.

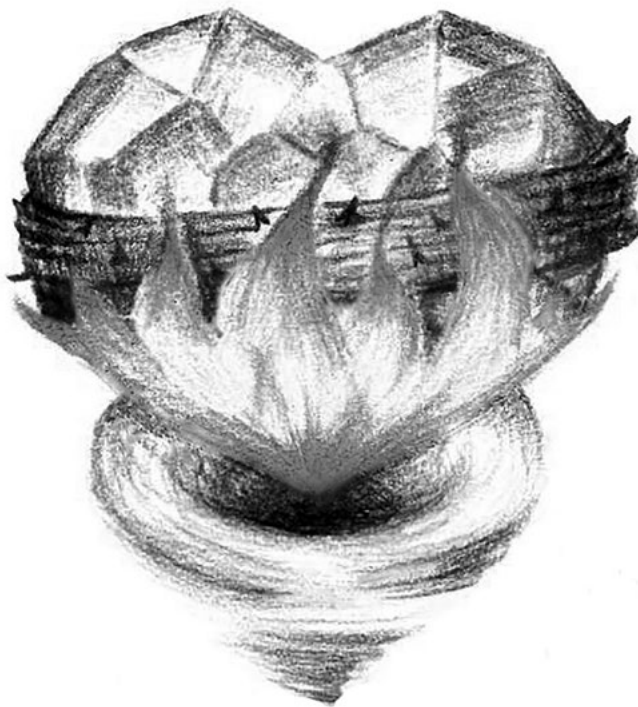
Jo t'estimo,
jo et valoro,
tu que em permetes respirar,
tu que ets fresc,
i tu que ets tan àgil.

–Aigua, on són els teus peixos?
–Els ja no naden dins meu.
–Per què passa això?
–Pels vostres plàstics.

Jo t'estimo,
jo et valoro,
tu que fas les ones,
crees els peixos,
les algues,
i ets blava i cristal·lina.

–Foc, per què no escalfes com abans?
–M'esteu sobreexplotant.
–Qui t'ho fa?
Les persones, amb la vostra maldat.

Jo t'estimo,
jo et valoro,
tu que escalfes,
i tu que cremes,
ets groguenc
i brillant.

LAURA PRATS, 1R

¿Quemarás?

No juegues con fuego o te quemarás.
Este es un refrán que me decían mis
[papás.

¿Qué significa esta frase?
Fuego significa peligro.
Pero, ¿qué hay de peligroso?

Ahora que ya he crecido,
ahora que ya soy mayor,
de una frase sin sentido
un sentido le di yo.

MAR RIERA, 1R

Em sento bé i contenta

La terra és una muntanya.
Aire, aire, aire i aire!
L'aire, a poc a poc,
i el seu contrari el foc.
Necessito aigua per a tot,
una paraula, un mot.
La muntanya crida
i pel riu vestida.
L'aigua que corre
i que també puc travessar.
Aigua, ets transparent
i a tot arreu vas corrent.

PAU ROSÉS, 1R

El record (fragment)

La pluja cau lentament,
camino mentre veig la gent.
La pluja és com un mirall
que es reflecteix... Foc.
Espurneig de foc, espurneig d'espurnes!
Flames potents en els meus ulls.

OLÍVIA GADEA I ANDREA SOLER, 1R

Elements in Harmony

When the air starts to blow
and the fire starts to glow,
the sparks start to shine,
I want them to be mine.

When the water starts to fall,
with drops that are cold,
the Earth takes care of them,
like they are little gems.

I am Earth,
take care of me,
because there is,
no PLANET B.

MARTINA NICOLAU, 1R

Esta agua transparente
se refleja en mi mente
cuando, de repente,
me despierto bruscamente.

Y siento el viento
en mi pensamiento
cuando te busco
y no te encuentro.

Ese fuego ardiente
que apareció de repente
se te llevó en silencio
en un mes de invierno.

Yo me quedo aquí
en una tierra sin ti,
recordando cada día
los momentos de alegría.

ÀLEX ROCA, 1R

Poema (fragment)

En aquesta tarda de febrer,
grisa, plujosa, solitària,
sento, al costat del mar,
com criden les onades.

Les meves mans
s'enfonsen en la sorra humida,
com l'escuma blanquinosa de la riba.

ENRIQUE PEÑA, 1R

Tierra, itrágame!

Lo habéis oído:
¡he suspendido!
La casa me toca limpiar
o mis padres me van a matar.

Además, ¡he tenido un día penoso
y horriblemente horroroso!
Todo ha empezado por la mañana
mientras me comía una manzana.

Un gusano me he encontrado
y en mi chaqueta se ha caído.
Toda mi ropa ha apestado
y el colegio se ha reído.
Después en geografía me he asustado
porque un cero coma uno he sacado.
Y, para rematar,
una falta me van a encontrar.

Tierra, itrágame, por favor!,
o llegaré a casa con pavor.
Ojalá en cartografía haya aprobado
porque en el cementerio una tumba ya
[han excavado.

ARIADNA BARQUERO I ALEXANDRA NEILL, 1R

Help

Of elements there are four,
but soon there won't be more.

Here on Earth,
there was your birth.

Sadly we are polluting the water,
think of the world you're leaving your daughter.
Raging fires all around,
soon there will be nothing left on the ground.
We can't even breathe this air,
and there are people that don't even care.

Everyone be brave,
this planet we should saved.

MAR RIERA, ÀLEX ROCA I CARLA VINYALS, 1R

Les quatre éléments

Les quatre
éléments
sont dans tous les continents.

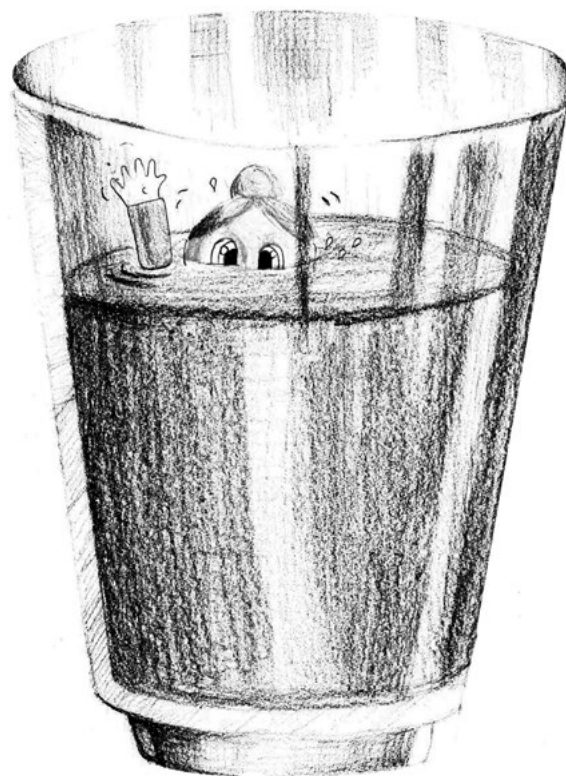
Quand nous volons en avion, nous créons beaucoup de pollution.
Un petit peu de marron et de vert font notre Terre.
Au nord, au sud
à l'est et à l'ouest,
tu trouves les quatre éléments.

Mer,
Lac,
Et montagnes.
Flammes
Étincelles,
Ils forment tous les quatre éléments.

MIREIA SANJUAN, 1R

Ahogarse en un vaso de agua

¡No puede ser! ¡Cómo no me he acordado! ¡Me voy a morir! ¡Es que ayer perdí todo el día! ¡Debería haberme acordado de ello! ¡Cómo no he caído en eso! ¡Me va a dar un infarto! ¡Qué tonta soy! ¡Últimamente estoy muy despistada! ¡Bffff! ¡Me he olvidado de darle un *like* al último *post* de AuronPlay!

PAU LUQUE I LLUÍS MOXÓ, 1R

Die vier Elemente

Das Wasser
können wir trinken.
Die Luft
gibt uns Sauerstoff.
Das Feuer
gibt uns die nötige Wärme.
Die Erde
ist immer bei uns.

Die Natur braucht uns nicht,
aber wir tun es.

JAVIER TORRAS, 1R

Los cuatro mágicos elementos

Fuego, agua, viento y tierra,
los cuatro elementos en carne y hueso.
En estados líquido, sólido y gas,
son todos muy diferentes
y a la vez muy influyentes.

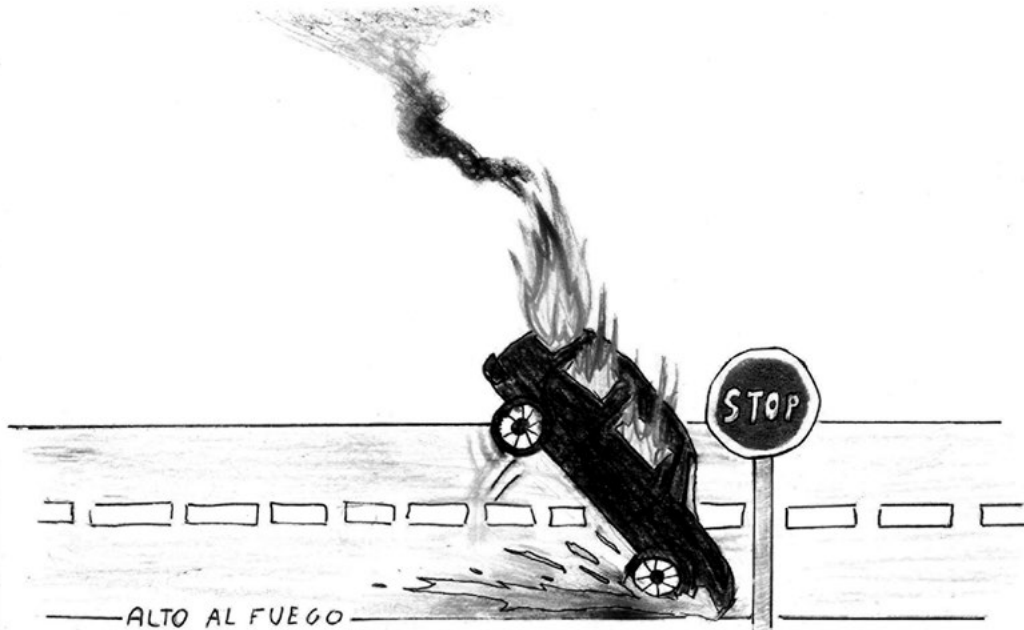
El primero es el fuego,
rojo y ardiente;
no juegues con él
porque a veces miente.

El agua es diferente,
clara y cristalina;
tanto, que si la miras te ilumina.

Finalmente el viento y la tierra.
La tierra en forma de sierra
y el camino del viento
simulan el desarrollo de un cuento.

SOFIA SEGURA, 1R

La chica enamorada estaba
y el chico a ella la ignoraba.
Un día ella tuvo la oportunidad
y no la dejó escapar.
El chico la miró
y ella confesó,
pero un horrible gas
que de ella salió
aquello tan bonito
del tirón se rompió.
El chico lo olió
y de ella se rio
y la chica deseó:
«¡Tierra, trágame, por favor!».
De repente ella desapareció
y él confuso se quedó.
A veces el aire nos refresca
y, otras, atormenta.

CHLOE GÓMEZ, 1R

Sobre el fuego una lección

Es extraño pensar
que nunca va a parar
de arder y arder
hasta que el final decida llegar.

Aliméntalo y crecerá,
mójalo y morirá.
Sí, todo un misterio;
tranquilo, lo entenderás.

¡Ojo! Sé listo,
que no te engañe lo imprevisto.
Al tocarlo percibirás
una sensación que nunca más querrás.
Así que, por mucho valor que tengas,
más vale que la situación prevengas.

¡Cuidado!
No lo toques,
aunque caigas en la tentación.
Analiza la situación;
si no, te quemarás
y con dolor permanecerás.

No esperes sus caricias.
Aunque yace en paz,
regresa de vez en cuando
tu peor enemigo sin esperarlo
hasta destruir tu resguardo.

Puede resultar deslumbrante
observarlo de cerca y, comprender
los destellos, una simple ilusión ver.
Entre sus llamas tu mirada se va a perder.

INÉS RUIZ, 1R

Todo el mundo los necesita

Greta quiere
cuidar el planeta.
Diego quiere
jugar con fuego.
A Alberto
le encanta el viento.
Y el agua
no tiene compañero.

Todos los elementos
tienen algo en común:
que todos son necesarios
para cuidar nuestra salud.

El fuego tiene
demasiado ego.
El viento es
demasiado lento.
El agua ayuda
a las piraguas.
Y a la tierra no le gusta
ver morir sus plantas.

Los cuatro tienen algo bueno.
Tenlos en cuenta para seguir sobreviviendo.

GABRIELA BENCOMO I MARÍA FIGUERAS, 2N

Sie sind nötig

Die Luft ist durchsichtig,
das Wasser ist flüssig,
das Feuer brennt,
die Erde ist braun,
und alle sind nötig.

Trinkt Wasser,
erwärmt euch mit dem Feuer,
baut die Erde an,
atmet die Luft.

Bedankt euch für die vier Elemente.

GABRIELA BENCOMO, 2N

**Amor que no se atreve no es
fuego sino nieve**

Si tú me quieres,
haz alguna locura;
en vez de decir que me quieres,
compórtate sin cordura.
Arriésgate, lánzate sin miedo,
los cobardes no van a ningún sitio
ni siquiera levitan al cielo.
Si solo dices, pero no haces,
¡que corra el aire!
Búscate a otra que al menos te aguante.

NORA CERDÀ, 2N

La Tramuntana

Qui ets, que tant em despendines?
Qui ets, que fas tant de soroll?
Per què mous pins i alzines?
Per què em fas anar tan foll?

Soc la Tramuntana, vent del nord,
soc famós a l'Empordà
on bufo més fort.
Si vens, em podràs escoltar.

Entre mars i muntanyes,
camps de conreu i rierols,
és on aniré ara:
acompanya'm si vols.

No puc acompanyar-te,
però ha sigut un plaer escoltar-te.
Gaudeix del teu camí,
ara sempre et portaré amb mi.

Fins aviat, Tramuntana!

CLÀUDIA CERVERA I CLÀUDIA MARQUÉS, 2N

L'intérieur des personnes

La vie est pleine de sentiments,
parfois tu peux entendre le monde,
quelquefois les petites choses sont les meilleures,
le monde peut changer en question de secondes.

Dans l'intérieur de chaque personne,
marée haute et basse
ton cœur est inondé de tristesse,
ton corps est envahi de tes larmes.

Dans l'intérieur de chaque personne,
l'étincelle qui a allumé le feu grandit,
le visage calme rougit,
de la fumée sort de ton être.

Dans l'intérieur de chaque personne,
la nature grandit sur mon visage,
joie et bonheur m'envahit
explosion de couleurs me parcourt.

Dans l'intérieur de chaque personne,
passe un vent différent que d'autres veulent
mais la vérité est que rien n'est parfait,
remercier est la vertu de la vie.

La vie est un livre qui dort,
les sentiments vont et viennent,
et tu es ce qui t'attends.

AINARA GÓMEZ, 2N

Són tan diferents l'oceà i el foc?

El meu cor batega ràpidament,
com el foc escampat pel bosc.
La flama segueix encesa
com la tramuntana turbulenta.

Com un lleopard corro amb força,
com un elefant recordo records.
Com una guineu escolto el que ningú sent,
com una flama de foc crema el meu cor.

Que es congela, que es congela!
Amb la tristesa que porto a dins
i de tantes gotes plorar...
A l'abisme de l'oceà em trobaràs.

D'aquí un temps, potser, començaré
a surar com els vaixells.
La brisa arrencarà. Volaré, potser,
o potser m'enfonsaré.

Ja arribo, ja arribo! Ja falta poc!
El que jo no sé és que encara falta,
el que jo no sé és que falta molt.

CLÀUDIA DÍAZ, 2N

Són amics el foc, l'aigua i l'aire?

Com el cel, l'aigua,
i deliciosa com un caramel.
Una estrella brillant,
una poderosa flama, ardent.

Perquè no et paro de buscar
si és que, quan miro, no trobo res.
Sembla que tingui una ceguesa
quan –ho juro!– tinc els ulls ben oberts.

Aquest any els quatre elements són,
però l'any que ve hauran d'emigrar.
Una tramuntana els empenyerà
i una brisa els acompanyarà.

LUCÍA GARCÍA-IBÁÑEZ, 2N

Una llama

Veo algo brillante,
no es amenazante.
Al menos por ahora,
una luz palpitante.

¡Cuidado todo el mundo!
Una chispa
de flamante color amarillo
como una avispa.

Creciendo, va creciendo,
cada vez es más humeante.
A la llama se va pareciendo,
es algo inquietante.

Bochorno de verano parece
o un frío día de invierno también.
Si la apagas tu entorno oscurece
y no se puede ver nada bien.

CLÀUDIA MARQUÉS, 2N

Mi corazón roto

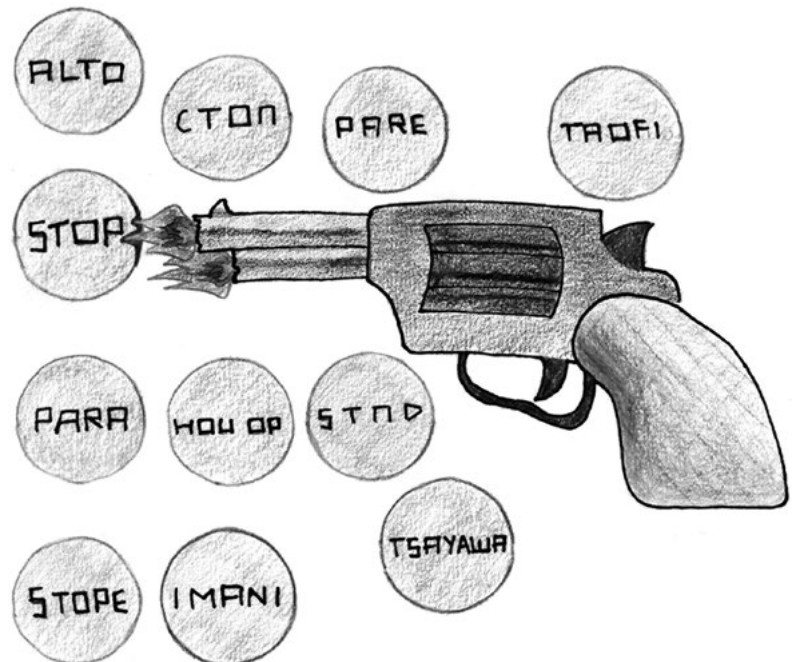
Me quemó por dentro,
como el Amazonas en llamas.

Me deshidrato con mis lágrimas,
como el hielo fundido.

Me ahogo con el aire,
como el mundo desequilibrado.

Me derrumbo por dentro,
como la tierra ausente.

Me sostengo con el corazón roto,
como los elementos extinguiéndose.

JAUME RIUS, 2N

Amb pocs recursos

Amb pocs recursos ell neda
per poder fugir de l'esperança que li queda.
No vol creure,
no vol ser feliç.
No té ni per beure,
però d'aigua està envoltat.
Seguit d'això ell, negat de tristesa, s'ha ofegat.

Amb pocs recursos ell corre
per poder fugir de la seva por.
No sap,
no sent.
No veu ni el que té darrere.
Sense trobar el camí certer.
Per això el caure es fa comú.
Se sent sol,
no té ningú.

Amb pocs recursos ell crema
per poder fugir del seu pessimisme.
Crema el seu rancor
del sentiment de venjança,
crema el seu dolor.
Ell sent que a prop està la seva mort.

El vent,
temprança en moviment.
Ell ja ho té tot.
Sap que tot ho pot.
Ell pot viure,
ara és lliure.
Prop ja no hi és la seva mort,
ja tot deixa d'estar tort.

GUILLERMO GARCÍA-FAURA, 2N

Los cuatro elementos son muy importantes,
siempre están a nuestro alrededor, parecen irrelevantes.
Uno de los elementos no es visible,
pero, gracias a los medios de comunicación, es previsible.
Otro de los elementos puede estar en tres estados:
líquido, gaseoso o en forma de helado.
El siguiente elemento desprende calor,
lo cual para el ser humano es protector.
El último es en el que crecen todas las cosas:
casas, árboles y plantas, como las rosas.

ADRIANA MATEU, 2N

El incendio

Y allí estaba,
ardiendo frente a mis ojos,
quemando todo a su alcance,
apenando nuestros rostros.

Y allí estaba,
de un instante a otro,
creciendo poco a poco,
sin freno que lo pudiese parar,
sin agua que lo pudiese apagar.

Y allí estaba,
intenso como el mar en pleno oleaje,
como el sol en pleno verano,
como el aire en pleno vendaval,
habiendo quemado nuestro hogar.

HONOR PHILLIPS, 2N

Gotes del cel

Camino fora,
comença a ploure.
Veig cada gota
que baixa sola.

El silenci regna
en aquesta terra mollà.
Tot s'esborra
i quedo sola.

M'assec al terra,
hipnotitzada.
El vent rebufa
amb mil secrets.

En un bassal,
allà al fons,
veig una nena
enmig de dos mons.

IRENE PULIDO, 2N

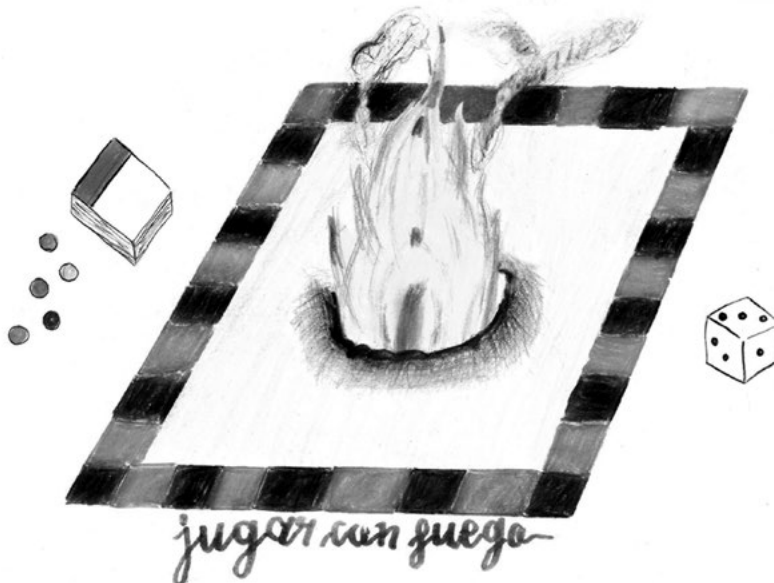
El que volem és llibertat

El vent ens xiula a les orelles
xiuxiuejant notícies d'origens incerts.
Ens falten llàgrimes per plorar,
ens falten forces per cridar.

Ens crema per dins, això és una injustícia:
falta aigua, falta vent,
falta amor en aquest infern.

No hi haurà gàbies per tants ocells,
volaran lliures i feliços,
en grup, companys del vent.

La llibertat, el que més desitjo,
que ens desfermem,
i sense prejudicis, caminem.

CLÀUDIA CERVERA I CLÀUDIA MARQUÉS, 2N

The Massive Fight

Once upon a time there was a planet called Earth. On that planet, many species lived during loads of years until suddenly, the most powerful forces of the planet (the four elements) began to argue about who the most powerful and the most needed on this planet was.

Air said: 'Without me, everybody will die because there would not be the ability to breathe!'

Then, fire added: 'I am better than all of you because humans use me to give them light, heat and cook food!' After fire said that, he provoked an explosion with a volcano and he shouted 'No one can stop me I can make fire everywhere!'

A few seconds later, water came and added: 'That's not true, fire! I can make you disappear with my massive river. Look at this!' Water created lots of tsunamis but extinguished all the fire. 'See' said water 'I can destroy you without any effort'.

Five minutes later came Earth, the queen of the planet. She said 'you're hurting all the living beings on the planet and me! This fight is stupid. Don't you see that you need each other to exist?' Fire, air and water were thinking for a while after listening to the Earth's words.

But, air, fire and water didn't agree with air and they continued fighting and causing damage. After seeing all this violence and damage on the planet, Earth was so sad and weak that she died.

Finally, everybody died because they needed Earth to survive. They didn't realize how necessary Earth was for the planet. The other three elements stopped existing.

Moral: You never miss the water 'till the well runs dry.

ADRIANA CAMPILLO, 2N

Amor que no se atreve no es fuego sino nieve

Una vez tuvo lugar una cita. El sol y la luna quedaron al atardecer, pero no todo fue bien. El sol iba caliente, iardiendo!, pero la luna ni se había maquillado; estaba pálida y rígida como una piedra. El sol, nada más verla, le ofreció pasar el resto de sus días juntos, uno al lado del otro, cogidos de la mano. Pero la luna, tan agria y fría, se negó.

Por eso ahora todos nosotros disfrutamos durante el día del sol y, por la noche, a la luna la ignoramos y nos ponemos a dormir.

MARIA VIÑAS, 2N

Ja més no podia

Feliç,
però, quan te'n vas anar,
ben sola em vaig quedar.
Tot un oceà vaig omplir
amb l'aigua freda i salada
que dels ulls em vessava.
Ja més no podia.

Trista,
el cor accelerat,
em feia sentir nerviosa.
Una ira que corria,
ja més no podia.

Espantada,
corria pel bosc
per oblidar els mals records.
Un vent que venia
amb l'aire fred que mai em deixaria.
Ja més no podia.

Cansada,
encara pel bosc.
Sense forces,
sentint el soroll de l'aire.
Una força sota terra
em feia caure, no em deixava continuar.
Ja més no podia.

Viva,
vaig veure la llum,
ja havia acabat.
Ara sí que era el final.
D'una angoixa malaltissa,
ara sí, podia.

CARLOTA DOMÈNECH, 2N

El viatge d'una gota

Una gota cau,
llisca al riu suau.
Es precipita sense por,
sense rumb, sense port.

Dins d'un mar de temors,
que la gota no pateix,
petita i lleugera navega,
navega i no es desespera.

Segura, tranquil·la,
viatjant se sent viva.
No és, no mira;
en el mar una juguina.

Riallera solca el blau
amb el vent a la cara.
És sincera i divertida;
en el mar una juguina.

Accelera sens pietat,
llibertat a bord.
El mar ha besat
i no s'ha afanyat.

De sobte es pausa,
arriba al seu destí.
És vaixell a port,
finalitza el seu camí.

AINA TANNOUS, 2N

Per què els quatre elements?

Per què els quatre elements,
per què tu?
Per què el foc i el vent,
Júpiter i Saturn?

De poemes, què en sé jo,
potser Aristòtil o Plató!
Què en sé jo!
Respondre mai podré la meua qüestió.

La resposta
vull trobar,
buscar no sé per on,
per on trobar!

Per què els quatre elements,
per què tu?
Per què el foc i el vent,
Júpiter i Saturn?

ELENA ALONSO, 3R

Foc sufocant

Brilla, brilla, foc sufocant!
Escalfa'm el cor, el meu pobre cor!
Perquè aquest fulgor, aquest foc vermellós,
algun dia s'extingirà, desapareixerà,
i el meu cor solitari
s'anirà apagant.

D'un moment a l'altre,
de foc cremant a blau grisós,
la foscor de l'hivern, moment fugaç.

JAIME COMERMA, 3R

El blau (a la manera de Leopardi)

Cada matí, assegut i contemplant,
aquest blau bonic i clar
el vaig comparant a la tristesa.
Les llàgrimes llisquen galtes avall.
Aquesta foscor, mentre jo sento
el vent, els ulls m'asseca
i, a poc a poc, deixo de notar-les.
Com que ja no les noto, el meu cap
comença a somiar, i així
volo sobre el mar i aquesta
immensa olor salada entra al meu nas.
Com que aquesta olor és tan forta,
d'aquest somni jo em desperto
i, trist i enfadat, jo el mar
segueixo contemplant.

TOMÁS ROCA DE VIÑALS I ÀLEX SALVAT, 3R

Equilibrium

Once upon a time, on Earth, the four elements lived apart from each other in separate kingdoms. Each kingdom controlled one respective element. Lava's Dynasty Kingdom controlled fire. Aquai controlled water, Mino's controlled Earth and Odor's controlled air. The four kingdoms had been fighting for ages, because all of them wanted to control the planet's power, and rule over it. Their struggle for power was destroying each other's kingdoms. The wind formed hurricanes; the water flooded the plains, the fire burnt down forests and the Earth produced volcanoes and earthquakes.

Eventually, a message was delivered to each Kingdom announcing the arrival of an asteroid from space that would destroy the planet. The wind was very wise as he had been blown throughout every corner of the planet. Thus, it decided to contact the other Kingdoms and suggest they united forces. Meanwhile, the others were fighting alone to find a solution to stop the asteroid. However, it was useless. Ultimately, they saw time was running out and heard the call of the wind for unity.

The elements met at the top of a mountain in neutral territory and decided to fight together in order to save the planet. Each one had a task to achieve. The asteroids sped towards the planet ready to destroy everything on their path, but the four elements were ready and united in battle. The wind gained strength and blew so hard that the asteroid couldn't enter the atmosphere. However, it eventually broke through and fire took over, fire blasted at the asteroid with extreme temperatures until the Earth could finish creating an enormous volcano crater where the asteroid was expected to land. Lava and Ode Kingdom worked together to push the asteroid towards the crater. Finally, it plunged into the huge volcano and was covered with water. It is now a recreational lake in Utah.

The four elements succeeded in their quest and really enjoyed working together. Logically, they were stronger together than apart. So it was decided that the equilibrium should be maintained and the fighting had to stop.

BERTA MARSÉ I BLANCA VICENTE, 3R

La ville et moi

Je suis seul,
entouré d'arbres et de fleurs.
Pendant l'année je regarde la ville,
de son réveil et jusqu'à ce qu'elle s'endorme.

En automne le vent souffle,
et les feuilles dansent.
En hiver les nuages pleurent,
et la ville s'emmitoufle.

Au printemps la terre est mouillée
fait fleurir la ville.
L'été est arrivé,
et le soleil réchauffe et brille.

Je suis seul,
entouré d'arbres et de fleurs.
Pendant l'année je regarde la ville,
de son réveil et jusqu'à ce qu'elle s'endorme.

PABLO ABELLA, 3R

Las esencias del mundo

Las meras esencias
que al mundo dan forma
crean y destruyen,
moldean y amoldan.

Mas, aunque a veces
olvidamos que existen,
están ahí, que el mundo conforman,
sin saber que somos
notas de polvo
vagando sin normas.

Pero a veces no nos olvidamos,
simplemente, no nos parecen importantes.
Creemos que somos lo único
que habita ineluctable en estos parajes.

Nos advierten, nos mandan señales,
pero seguimos sin hacerles caso:
pese a que causen graves catástrofes,
impasibles asistimos al caos.

ALBA BONILLA, 3R

Jo i els quatre elements

Estic feta dels quatre elements:
aigua, terra, foc i aire.

Quan ric i m'ho passo bé,
l'aigua mana en el meu cos,
em fa fluir com un riu
que va cap al mar joiós.

Si em fas emprenyar soc foc,
t'aconsello que no em toquis.
Allunya't del meu voltant
i no em parlis ni em provoquis.

A vegades estic seriosa
i planto les arrels a terra;
em sento créixer ben forta
segura de mi mateixa.

Però quan estic ballant amb l'aire
és quan de veritat gaudeixo.
L'aire és el meu element
d'allò que més m'alimento.

VEGA PUYUELO, 3R

Judas

El río normalmente monótono
una noche sale de su cauce.
En la escena rápido asciende el tono,
caos presenciado por un viejo sauce.

Y las ascuas aún persisten vivas,
mi esperanza así se hubo fomentado.
Ahora necesito que me respondas:
¿realmente el delirio ha terminado?

De pronto el fuego sube y todo baja.
La adrenalina y, claro, las ganas.
Y siento como el rigor se rebaja,
como la energía que tú emanás.

Llega el hielo y, todo lo petrifica.
Lágrimas de sal, niebla clandestina.
Ahora es blanco y negro estilo Guernica.
Proveniente del sauce su resina.

Abono pendiente deuda infinita,
el matiz marrón todo mezcla.
Ojo gélido, mirada bendita.
Es un «¡tierra, trágame!» en toda regla.

ANDREA SÁNCHEZ, 3R

Ningú més

En mirar-se, els nostres ulls
d'espurnes s'omplen.
És per això que no hi ha foc més vermell
que el que tu i jo junts creem.

Sense respiració em quedo
en sentir el tacte de les teves mans;
com si l'aire de l'atmosfera
per als meus pulmons no fos suficient.

Ni amb l'aigua de tots els mars
en tindria prou per demostrar el que per tu sento.
De totes les llàgrimes que he plorat
cap d'elles per tu ha estat.

De tots els habitants de la Terra,
el destí m'ha portat al teu costat.
No hi ha res que em faci més feliç
que estar de tu enamorat.

MARC VALLET, 3R

Què seria jo

Si tu fossis terra,
jo seria el verd primaveral que et vestís;
i si fossis sorra,
jo seria el peu descalç que et sentís.

Si tu fossis aigua,
jo seria la copa que t'abraçaria;
i si fossis un riu,
jo seria el torrent que t'acolliria.

Si tu fossis vent,
jo seria la fulla que et seguís;
i si fossis absent,
jo seria la bandera que enyor sentís.

Si tu fossis foc,
jo seria la llenya que el teu ardor calcina;
i si el meu fogot esdevingués cendra,
amb tu sucumbiré fins la teva ruïna.

VEGA PUYUELO, 3R

Vergänglich

Normalerweise denke ich über meine Gefühle nach und über wie sie mich tagtäglich betreffen.
Die Wut fließt durch meine Venen, genauso wie das Wasser durch den Fluss.
Die Leidenschaft brennt in meinem Innern, genauso wie das Feuer in einem dichten Wald.
Die Freiheit überrascht mich, genauso wie die angenehme Luft im Sommer.
Meine Wurzeln erinnern mich daran wer ich bin, genauso wie die Spuren auf der Erde.
Und ich denke jeden Tag darüber nach.

PABLO FERNÁNDEZ, 3R

El decaïment psicològic

El naixement d'un riu remarca l'inici d'un període,
experiències i sentiments plens d'odi i tristesa.
La felicitat i l'alegria desapareixen de qualsevol mode,
aïllades i retingudes dins d'un mar ple d'incertesa.

La flama de l'ànima, cremar sense cloenda,
el seu miserable combustible, tenir origen verbal.
Tota salut mental es convertir, en una llegenda,
sigui la majestuosa esperança l'element abismal.

La proximitat a l'elemental sòl es fer molt propera,
l'extermini de l'esperit passà a ser una realitat.
Tot sentiment s'enfonsà com interminables arrels a la terra,
les valoracions positives i personals finalment hauran esclatat.

L'essència d'un mateix es dissipà entre la brisa,
la bondat i la gratitud volar, a una altra era.
L'existència d'aquestes identitats marxar, de manera indecisa,
i ningú al seu amarg i repugnant record aclamarà.

LAURA ALBERT, 4T

Petjades

No miris enrere, no, no ho facis.
No t'estanquis en un lloc anomenat passat,
un lloc on fereixen els records.
Tot el viscud diu per què soc així i no d'una altra manera.
Amb les meves ferides, amb les meves cicatrius.

Melancolia servida a la copa de la memòria.
Amb això et quedes.
No són més que anècdotes per a alguns,
però per a tu suposen enyorament, eufòria, por.

Als meus ulls es reflecteix una càlida brillantor.
Veig com, a poc a poc, es va consumint.
Noto l'escalfor que contrasta amb el fred de la nit.
Com quan, amb les bengales de Sant Joan, celebrem l'arribada de l'estiu.

–Vine, corre! –crida el meu avi.
El vent deixa un rastre allà per on passa.
Tan intens com sempre, el desafió.
Roman en mi la tempesta, tot i que ja ha sortit el sol.

Veig les onades
besant la proa del vaixell.
Arriben envoltades de màgia
i, tot just m'acaronen, se'n van.

Aquí soc, anant cap a Ítaca,
deixant l'empremta a la riba de la mar.
Enyoro el tacte de la sorra,
quan s'esborraven les petjades rere meu.

I de sobte obro els ulls i retorno a la mateixa habitació insípida, hipnòtica de sempre.

FERNANDO ANGULO, 4T

La llamada del verano

El pálido sol de marzo
deshace con su tímido fuego
cual amable abrazo
la gélida de febrero.

El rígido hielo invernal
cobra vida y fluye por el riachuelo.
Y vuelven a la tierra rural
los cultivos objeto de tanto anhelo.

Del suelo ahora seco y muerto
salen animales y pequeños insectos.
Corren por comida al huerto
incordiando a los pobres campesinos.

El pesado aire de principios de año
recobra la vida y se torna ligero.
Los mayores recuerdan estíos de antaño
sentados a la brisa bajo el limonero.

Cual río transcurre sin preocuparse el año
para así llegar a su mejor momento
antes de que el calor vuelva a su hogar sureño,
antes de volver a los tiempos de adviento.

OLIVIA ARROYO, 4T

Miedo a los sentimientos

Escucho un murmullo,
son las noticias:
el fuego que no cesa
ya no es primicia.

Más tarde, Calleja,
para hablar del planeta,
de los deshielos del Ártico,
qué jugarreta.

¿Nos lo estaremos cargando?
¿Tendremos otra Tierra?
¿Subirán las mareas?
¡Será peor que la guerra!

Entre tanto un portazo.
¿La borrasca Gloria?
La ventana está abierta...
Se me fue la memoria.

MARTINA HERNÁNDEZ, 4T

Poema (fragment)

Un sol brillant, extravagant,
il·luminava el meu cor.

Aromes fluïnt pels aires
aquelles escalfors d'estiu.

Mentre anava lliscant
la meva vida en contemplació.

I el meu record,
tot el temps passat.

MIQUEL BARNADAS, 4T

El fuego que corría por mis venas
semejaba energía ilimitada.
No podré revivir las aventuras,
ya que por Muerte mi llama fue ahogada.

Ella misma también se llevó el agua
que ternura y compasión me donaba.
Confesaría si hablara tu lengua
que Muerte es mejor de lo que pensaba.

Esas rachas de viento huracanado
que me levantaban cuando caía
en frágiles brisas se han convertido.
De este sueño no me despertaría.

Ahora en esta Tierra no habitable,
sin fertilidad ni rastro de vida,
solo sobrevive el más fuerte sable
donde un día hubo un alma sometida.

ANDREA GARCÍA-FAURA, 4T

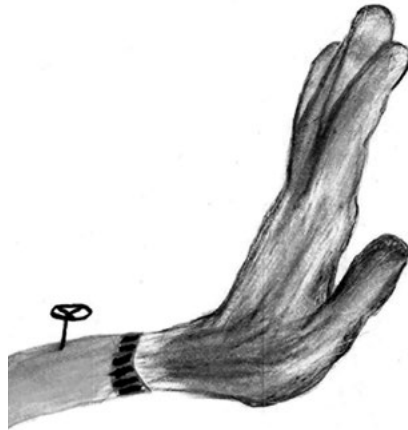
El amanecer

Con el alba, una suave brisa
entra sin prisa por mi ventana.
Un gran bostezo sale sin gana.
Me despierta con una sonrisa.

El agua fluye por mi espalda.
El vapor empaña los cristales.
Finas gotas forman espirales.
El suelo brilla cual esmeralda.

El fuego reluce en el hogar.
Mis mejillas sonrojan con calor.
Ambiente suave y acogedor
recrea con su mágico bailar.

El rocío recubre la tierra.
Huele al verde de los matorrales.
A mis pies cruje como cristales.
Miles de piedrecitas encierra.

ALEJANDRA CABRERA, CLAUDIA ESCOTÉ I ARIANNA TORRES, 4T

Das Feuer

Das Feuer ist so stark. Es mag warme Orte und kräftige Tiere, deshalb hat es einen Drachen. Seine Lieblingsfarbe ist rot und sein Körper ist es auch. Es hat keine Angst vor etwas anderem als Wasser. Seine Supermacht ist es den Sommer, immer wenn es will, herzuzaubern. Feuer kann ihm helfen. Es füttert ihn, wärmt ihn und gibt ihm Licht. Wenn es stirbt wird es zu Asche und Rauch und diese werden vom Wind weggetragen.

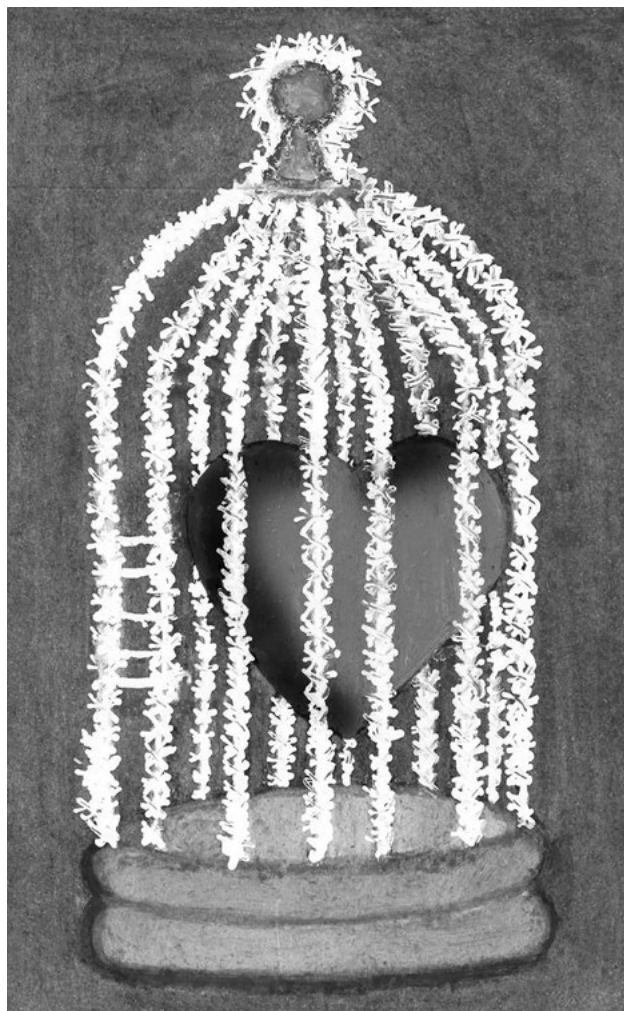
INÉS MARTÍ I CARLA SOLER, 4T

Histoire des quatre éléments

Quelques années plus tard, l'homme avait déjà détruit complètement la planète. Presque tous les animaux étaient morts et les quatre éléments étaient tellement fâchés qu'ils ont décidé de tuer la race humaine.

L'eau a inondé la terre avec un immense tsunami. Le feu a provoqué l'éruption de tous les volcans. L'air a déclenché de nombreux cyclons. La terre, avec un tremblement de terre de grandes dimensions a répondu aux attaques. Pas un seul humain n'a survécu à cette catastrophe. La planète était complètement détruite. C'est alors que les éléments ont décidé de mettre leurs forces ensemble pour créer des nouvelles créatures qui reconstitueraient la planète. Il y avait quatre types de créatures : la fée de l'eau, celle du feu, celle de l'air et celle de la terre. Chaque nymphe avait une tâche. La fée de l'eau devait redistribuer l'eau de la planète. Celle du feu devait fondre la glace qui a glacé les plantes. La nymphe de l'air devait purifier l'air des produits chimiques qui s'y trouvaient. Finalement, la nymphe de la terre devait faire pousser des nouvelles forêts et beaucoup de végétation.

C'est de cette façon que les éléments ont vécu en paix à nouveau.

JÚLIA MAYMÓ, 4T

Elements i jo

Crema com el foc en una nit d'hivern,
m'alço com la flama, sense cap mirament,
desconcerto com el fum fa amb el pensament,
em refredo com la cendra un matí següent,
crema com el foc en una nit d'hivern.

Rugeixo com el vent abans d'un temporal,
acaricio com la brisa, amb tranquil·litat;
sorprenc com l'huracà, sempre inesperat,
floto, així fa l'aire, volant amb llibertat,
rugeixo com el vent abans d'un temporal.

Flueixo com ho fa l'aigua amb cada desglaç,
esborro com la pluja els records del passat,
gaudeixo com l'infant que al riu s'ha capbussat,
anuncio com la rosada que el dia ha arribat,
flueixo com ho fa l'aigua amb cada desglaç.

Suporto com la terra els meus acompanyants,
confio com fa l'arbre en les seves arrels,
viatjo com la sorra es trasllada pels cels,
esquerdo com la calor a l'estiu trenca els gels,
suporto com la terra els meus acompanyants.

ANNA BARQUERO, 4T

Cuatro castigos imposibles

La intensidad de tu fuego consumiéndome y las llamas tras tus ojos bailando a mi son. Esas chispas que años atrás te encendieron ahora saltan sobre mis manos. Me derretieron por completo y me convirtieron en ceniza. Tú simplemente me susurras que esta vez no renaceré.

Te ahogas en las olas de aquella voz distante. Bajo el agua es lo único que distingues. Incapaz de ver la luz del sol una última vez nada sin rumbo. Te sumerges en esa absoluta oscuridad. Te invade la certeza de ser la única persona sobre la Tierra. Emerges.

Las raíces crecen y me impiden moverme. Flores surgen de mi boca y, al ahogarme, solo veo las ramas brotar de mis dedos.

Y quizá la nave no vuelva nunca. Tal vez la retengan los vientos y se extravíe para siempre entre Delos y Atenas. Reza para que los Anemoi aún puedan ayudarte y para que el alba no te encuadre con moneda sobre los párpados.

INÉS MOXÓ, JANNA RODÓ I BETH TANNOUS, 4T

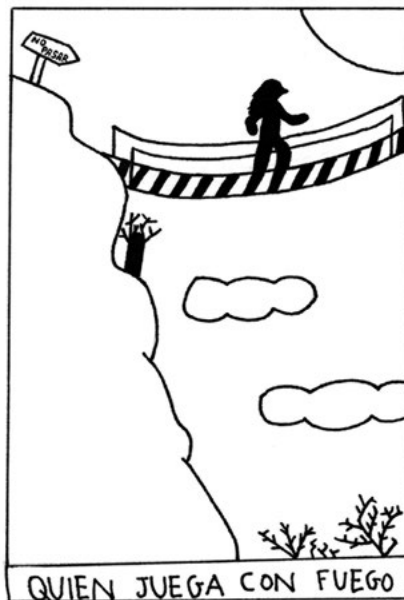
You never miss the water 'till the well runs dry

She arrived home after spending a long entire school day, she mumbled hello to her mom and immediately went to her room, where she started doing her homework. Her name is Sophie, a really smart girl who had the privilege of seeing her grandmother every evening when she got home.

Unfortunately, she always seemed to be busy and didn't pay much attention to her when she had her by her side; she wasn't conscious of what she was missing; the love and attention her 80-year-old granny could give her. Suddenly, when she was studying for a final exam, she received a phone call from the hospital and shortly after, she started crying like she had never done before.

The nurse explained that her grandmother had just suffered a serious stroke, that had left her in a really bad condition. During the following weeks, she started thinking about her granny and how she had never paid attention to her, making Sophie even sadder than before.

One month later, her father announced that her grandmother would be getting much better in a few weeks. Her body filled with happiness and in her mind she knew one thing; from now on, she would spend as much time as she could with her lovely and caring granny.

GRETA SOLÀ, 4T

Pols oposats

Aigua de foc, groc de transparència,
llum que els núvols irradien.
Goig, joia, celebració, festa...
Aigua, com una cala recòndita, deserta:
tranquil·la tranquil·litat.

Foc, el crepitat de les brases,
vermella passió, suau;
la primera espurna incitant flamerada;
intens, brillant, atractiu.
Pols oposats, però homogenis, complementaris.

ÀLEX VALLÉS, 4T

Antes de mirar hacia adelante

Antes de mirar hacia adelante, miré el cielo.
Miré pájaros cuyas alas morirán.
Miré el avión que amenazaba tragedia.
Observé la luna, conquistada por la humanidad.

Antes de mirar hacia adelante, miré a mi derecha.
Miré las estaciones de servicio,
vi la verde hierba convertida en vertedero.
Miré las tiendas rogando por dinero en efectivo.

Y antes de mirar hacia adelante, miré el suelo.
Miré el chicle negro y dorado.
Vi el asfalto desmoronándose rápidamente.
Miré a las personas ignorantes.

Luego miré hacia arriba y miré hacia adelante.
Busqué el fin de todos nuestros horrores.
Vi que pronto todo estaría hecho.
Y miré hacia adelante. No me arrepiento.

MIQUEL PLA, 4T

Tierra, fuego, aire y agua,
cuatro elementos, sabios ingredientes,
que en conjunto forman mares y continentes.

Aire, agua, tierra y fuego,
purificador, sincero y destructor,
nos da y nos quita,
a veces con dolor.

Fuego, aire, agua y tierra,
manto de la vida, refugio y acogida,
en mil batallas curtidas,
siempre en continua guerra.

Agua, tierra, fuego y aire,
son las notas de un pentagrama.
Ordenadas, perfectas y en plena armonía,
crean en sintonía la sinfonía de la vida.

ADRIANA TORRENS, 4T

La crida de l'aire

Encadenada a l'habitació,
perduda en la solitud,
en la gelor que m'envolta.
Sento un soroll, aigua,
d'un riu rogent i proper.

Vull sortir d'aquest immens mal
dins el cor, dins les entranyes,
que no em deixa estar,
de què no em puc alliberar.

I perduda en el pensament
una llum en l'aire fred
que bufa, que crida, que pronuncia el meu nom!
Desapareixerà, al final, aquest dolor?
M'enlairaré en un somni infinit?

AINA ROUSAUD, 4T

Brisa marina

La sorra t'incendia l'ànima
i salinitza el teu cos.
Quan el plor del cel et mima
del foc mariner tens un mos.

Desconcertants ulls de magma,
agrusant-se procrastinant,
semblant jardins en aquest meu cor,
t'emmirallo pronosticant.

Quan floreixin bots i barrals
i etzibem núvols del fred Sol.
Quan la tempesta ens encegui
i nedin a la nit mussols.

Llum de les teves parpelles,
congelat pit quan et fito.
Quan el temps perdi les ales,
jo la tramuntana admiro.

De carícies hi ha set mars.
Tu que abrases el meu ésser.
Voles però res no s'extingeix,
doncs illes del corall van néixer.

EUGÈNIA RIUS, 4T

Mirar més enllà (fragment)

Crema amb força,
els punys se'm tanquen;
als ulls, espurnes.
És ràbia, però
no és sinó foc
que viu ardent al cor.

Cauen les llàgrimes,
per les galtes rellisquen,
omplen el mar.
És pena, però
no és sinó aigua
que mostra que sento.

Respiro tranquil·la,
em sento alleujada.
Segurs són els peus.
És calma, però
no és sinó terra
que em porta a casa.

BERTA ROSÀS, 4T

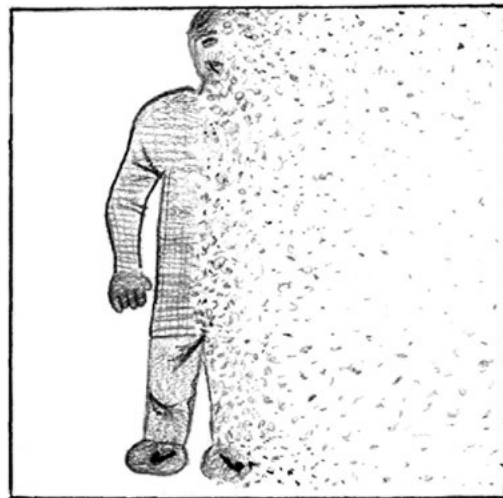
Més enllà de l'amor

Sigues les llàgrimes que
m'enlluernen en la foscor.
Sigues el corrent d'aigua que
m'omple i em buida la por.

Abraça'm i escalfa'm
amb el teu amor
i encén la flama del
meu desestimat cor.

Deixa'm ser la brisa que
recorre i guia el teu cos,
i que fa caure els records
d'amors passats en la tardor.

No m'abandonis mai,
descansa en el meu interior.
Seré sempre el sòl on
plantis la teva llavor.

BEI ALBERT, 1R

És l'hora

Em trobo aquí dins,
dins d'una esfera,
sí, és petita i estreta
però no apreta.

Estic sola entre aigües
i no m'ofego,
de tu m'alimento i
suaument veus càlides
em criden, les sento.

Aire respiro i terra
no trepitjo.
De cap per avall la noció
del temps perdo...
i, no obstant, la vida
jo espero.

DIEGO ALEGRÍA, 1R

Tú y yo

Soy la tierra, la que pisas.
Soy el agua, la que bebes.
Soy el fuego, el que prendes.
Soy el aire que respiras.

Tú eres yo
en todo momento;
tú eres yo
por fuera y por dentro.

ÀLEX SOLER, 1R

L'amor tot ho pot

No som l'un per a l'altre,
és el teu foc qui m'encén la fúria,
és la teva flama qui em crema.
No som l'un per a l'altre,
és la teva aigua que inunda la tristesa,
és la teva gota qui m'ofega.
No som l'un per a l'altre,
és el teu vent qui enlaira la vergonya,
és el teu alè qui m'espanta.
No som l'un per a l'altre,
és la terra qui desperta la meva enveja,
és el terratrèmol qui em colpeja.
Estem enamorats:
és el teu foc qui m'escalfa,
és la teva aigua que em sadolla,
és el teu vent qui em cuida,
és la teva terra qui em nodreix,
és el teu amor qui m'omple.

ARIADNA ALIANA, 1R

Llibertat

Cruixen les fulles sota meu,
remor del vent,
olor de terra.

Camino descalça sense destí,
sense respostes;
el bosc és dins de mi.

La brisa és la meva música;
les passes,
el meu camí.

Busco en els arbres un perquè,
una raó, un sentiment.
Què és el que jo sento?

Segueixo avançant,
la mirada fixa en el cel,
els peus ben fermes a terra.

Però la ment, lliure per naturalesa,
absorbeix els matisos
que deixa el vent.

Llibertat, sentiment enyorat,
segueix el meu pas
i acompanya'm en el viatge.

Que la nostra existència pot ser curta,
però amb límits i lligams,
el que vivim no és vida.

PATRÍCIA BENÍTEZ, 1R

D'amor deliro

Oh, mar, maleïda mar!
Les teves onades em recorden les corbes del seu cos.
Si només fos aigua per submergir-me en ella.

Oh, sol, maleït sol!
La teva llum em recorda la claror dels seus ulls.
Si només fos foc perquè em cremés del tot.

Oh, brisa, maleïda brisa!
El teu passeig em recorda les seves carícies.
Si només fos vent per endur-se'm al seu costat.

Oh, arena, maleïda arena!
La teva delicadesa em recorda els seus cabells.
Si només fos terra per sostenir-me sempre.

D'amor deliro!
Qui fos tempesta, xafogor, tramuntana i terratrèmol
per remeiar aquesta vil malaltia que pateixo.
Qui fos tu per mantenir-me amb vida.
Oh, tu, poesia, que d'amor deliro!

EVA ZAMBRANA, 1R

La llibertat ets tu

Deixa't portar entre ventades d'imaginació
i veuràs com et sents de lliure.
Deixa'm cremar amb passió
i d'aquesta manera podré sobreviure.
Deixa'm navegar en onades de compassió
i flotaràs en un mar de somriures.
Deixa'm trepitjar fermament el camí
i el paisatge et podré descriure.

Però deixa'm combinar els elements
que són els que ens han acollit eternament.
I sobretot deixa'm estar al teu costat
perquè ets el que em dona les ganes de viure.

PATRÍCIA BENÍTEZ, 1R

Si solo me amases

Si solo me quisieses,
verso fogoso y ardiente,
como Prometeo al humano amó.

Si solo me envolvieses,
verso ágil y fluyente,
como el Anemoi a las nubes que alzó.

Si solo me llovieses,
verso fluido y absorbente,
como el oro a Dánae humedeció.

Si solo me acogieses,
verso firme y omnisciente,
como Gaea que la vida alzó.

Solo entonces me amaría
la mitad de lo que te amo yo.

- OLER A CHAMUSQUINA -

(FOC)

BLANCA BACH I CARLA HUGUET, 1R

Histoire des quatre éléments

Après quelques années, les quatre éléments ont commencé à être énervés avec les humains. Les humains n'ont pas apprécié l'importance de ces éléments, l'eau, le feu, la terre et l'air. L'humanité avait atteint un point où elle se préoccupait seulement pour les nouvelles technologies et ne se préoccupait ni respectait les quatre éléments, qui étaient à l'origine de tout. Les humains ont continué à détruire et à polluer tous les éléments, mais ils ne se sont pas rendus compte que sans les quatre éléments, ils ne pourraient pas vivre.

Un jour, les éléments se sont fatigués de la situation et ils ont décidé d'éliminer tous les humains de la Terre. Comme ils ne voulaient pas détruire les autres éléments, ils ont travaillé ensemble pour gagner les humains. Le feu a créé des incendies, l'eau a créé des tsunamis, l'air, des ouragans et la terre, des volcans. Avec tout ça, les humains ne pouvaient pas survivre, et la race humaine a disparu. Toute la nature a été sauvée. Tous les animaux en voie de disparition se sont sauvés et la terre pouvait être comme avant. À partir de ce moment, les quatre éléments ont pu vivre au calme et ils ont été contents.

MARIA POLO, 1R

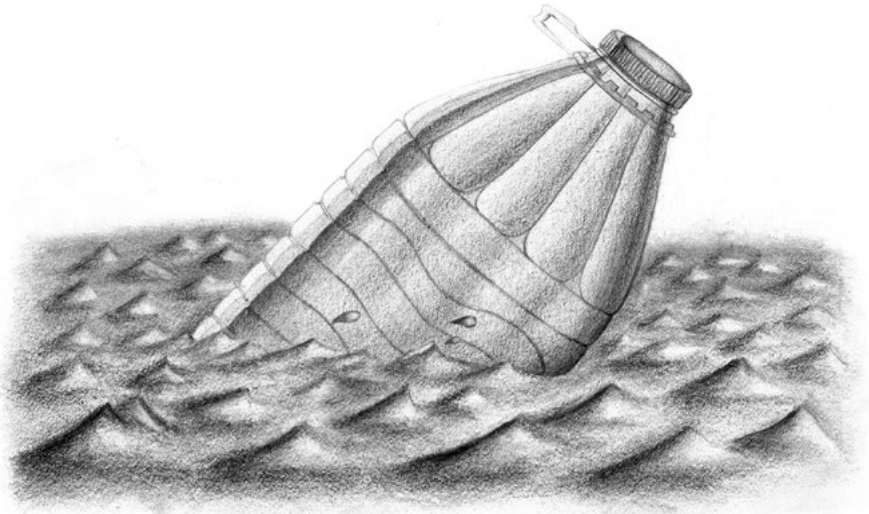
Fumejant encara estava la flama

Fumejant encara estava la flama,
aquella feroç flor feta de fum
a qui un fervent amor fascinava
i fa temps ella havia fos la llum.

La cascada escapà del seu amant
bussejant entre onades i soroll,
capbussant-se uns segons seguia plorant
sense esperança, saludant el seu amor.

Cap llàgrima podrà mullar el cor d'ell,
cap espurna tocar el cos d'ella.
La realitat cremà la seva pell,
el destí sentencià la querella.

Però si finalment dins la foscor
ella no fos capaç d'apagar-lo
i ell mai més s'encengués de dolor,
viuria, doncs, l'amor de l'aigua i foc.

Nos pidieron donaciones para salvar el oceano... ... y solo les supimos dar garrafas de plástico llenas de agua.

PATRICIA BENÍTEZ, INÉS CIRERA, JÚLIA GIRIBET, MONTSERRAT MARTÍ I ALBA MIRÓ, 1R I 2N

Gaudificans

Diana catulos non uidere eos crescere cupiens agitabat
et ei amorem sentire exoptantes matri ululabant.

Ignis amor est qui in cupiditate
ardet mouetque affectum.

Est belligera aura quae praesentemprehendit
acuta cum ungue et firma.

Est statua Genetricis Naturae
quae Terram despiciebat.

Sunt lacrimae insomnes, guttae roris.
Iam non amo, non te fingo, tantum tibi scribo.

La gozadera (Traducción al castellano)

Diana mecía a sus cachorros deseando no verles crecer
y aullaban estos a su madre anhelando el amor conocer.

El amor es el fuego que arde
en el deseo y enciende la pasión.

Es la beligerante brisa que atrapa el presente
con garra afilada y firme.

Es la estatua de la Madre Naturaleza
que despreciaba la Tierra.

Lágrimas en vela, gotas de rocío.
Ya no te quiero, ya no te pienso, solo te escribo.

LUCAS DORIA, 1R

Roma

Cor ardent com l'infern,
llàgrimes d'aigua salada,
veritats dures com la pedra picada,
esperances i somnis intangibles com el vent.

Una abraçada que fan dues persones,
un amor que al final s'extingeix,
s'endureix al cap d'un temps
i vola com obscures cendres.

Una memòria que s'aviva,
que flueix per tots els sentiments,
ens ennuvola tota la raó,
per tornar a causar el dubte.

Tot això és l'amor,
tot això és turment.
No se suposa que és dolç?
Per què em porta aquest lament?

*¡Carriño despierta!
¡Se está quemando nuestra cara!*

MÓNICA MARENGO, 1R

Incompatibles

Allò que diuen que, quan més mal fa, més enganxa.
Que quan l'amor està enmig es necessita demostrar perquè
l'espurna mai s'apagui.

Tot pot girar, com una aixeta sense aigua.
Fer la volta al món sense avisar i deixar-lo entre flames,
i potser no hi haurà ningú per aconseguir apagar del tot les
cendres.

No me'n vull anar, però tampoc quedar-m'hi sempre.
T'acabo necessitant.
M'intento apropar, però hi ha alguna cosa que em frena.
Et trobo, però desapareixes.

LUCÍA MÉNDEZ, 1R

Si tu fossis

Si tu fossis terra, jo seria
el cuc que visqués dins teu,
jo seria el peu nu que caminaria sobre teu.

Si tu fossis aigua, jo seria
el peix que viatjaria amb tu,
jo seria el nen que jugués amb tu.

Si tu fossis aire, jo seria
els pulmons que et respiressin,
jo seria l'arbre que et necessitaria per viure.

Si tu fossis foc, jo seria
el llumí que t'encendria,
jo seria la fusta que consumiries.

ALBA MIRÓ, 1R

Avui que el cel plora

Avui que el cel plora
sobre l'estesa roba
del teu finestral,
i ens xiuxieja
que aquesta nit
els estels tenen
un fulgor especial.
Avui que només mirant-te
sento que s'atura el temps.
Avui que les hores
ja no passen corrent
i el so del teu riure,
un cant innocent,
m'omple de joia,
d'alegria latent.
Avui que som joves
vull cridar al vent:
no tinc por de viure,
no tinc por de ser.

LEYRE DE LA CALZADA, 2N

Coherència?

Un planeta,
dues realitats,
tres mons,
quatre elements.

INÉS CIRERA, 2N

An Ode to Mother Nature

Billowing eyes,
misty stare, walk
beneath your path,
Do I dare?

Fiery cold, windy, still.
Regardless of thy beauty,
us humans wrote your will.

With catastrophic events,
we pray to a presence,
yet us hypocrites
decayed her vessels.

Her latency may linger,
though weak to the eye,
her anger shall leak.
Yet, they won't abide by it.

LUIS HURTADO, 2N

Rastro de un sueño

Siento un peso que me tira
hacia lo más profundo del mar.
Resistirse es inútil, la fatiga me supera.
La luz del sol es cada vez más débil.
La turbiedad me tapa los ojos,
la presión me rompe los oídos,
el agua llena mis pulmones,
mi cuerpo no responde,
la mente me abandona.
Al final solo queda oscuridad.

EDUARDO MUÑOA, 2N

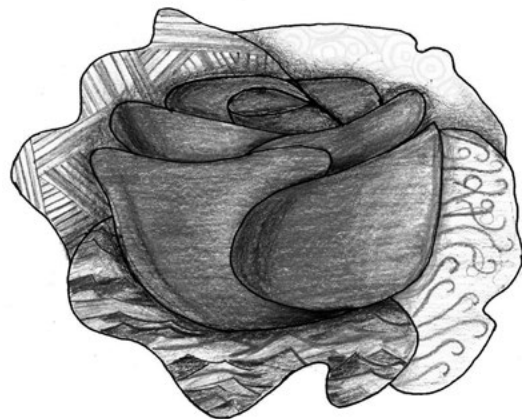
Perfume de rosas

Abrasas mis sentidos
con tu perfume de rosas,
quedándome helado
con tu fragancia maravillosa.

Sobrevivo bajo tu mar
ahogándome en la unión
de tu cuerpo con el mío
avivando nuestro oleaje.

Lo que tu viento se llevó
no fue más que mi rumbo
al intentar seguir el tuyo.

Ahora estoy bajo el sauce
que cubre mi infinito pesar
con tu eterno recuerdo.

NATÀLIA RENES I VALENTINA SAGARRA, 2N

Yo soy

Así como el fuego,
yo soy guerrera.
Lo único que me apaga
es el viento que se eleva.

Así como el viento,
yo siempre vuelo.
No me detiene
ni la tierra de ensueño.

Yo soy poderosa
como la tierra que piso.
Y, aunque venga una ola,
no me comprimo.

Yo soy el mar,
fuerte y audaz,
que puede llegar
a cualquier lugar.

Yo soy así,
peleo con fuerza.
Yo soy así,
valiente de veras.

MONTSERRAT MARTÍ, 2N

Si pogués

L'aigua llisca per la teva pell i et besa amb suavitat,
l'aire es filtra pels teus cabells i t'acaricia dolçament,
la terra et fa de llar i passarà amb tu l'eternitat;
però, si pogués ser qualsevol dels quatre elements,
seria el foc que encén el teu desig i et fa cremar en passió.

PAULA PI, 2N

Las cuatro cualidades

Se dice que los humanos
tenemos cuatro cualidades.
Tierra, somos estables y buscamos el equilibrio.
Fuego, avanzamos sin miedo y con coraje.
Aire, soñamos y cambiamos de opinión con libertad.
Agua, empatizamos y vemos nuestro reflejo en los demás.
Juntos aspiramos a la paz.

ALEJANDRO LILLO, 2N

Para los que viven muriendo

Para vosotros,
los desdichados, los que calcinasteis vuestro recuerdo
en las llamas del olvido.

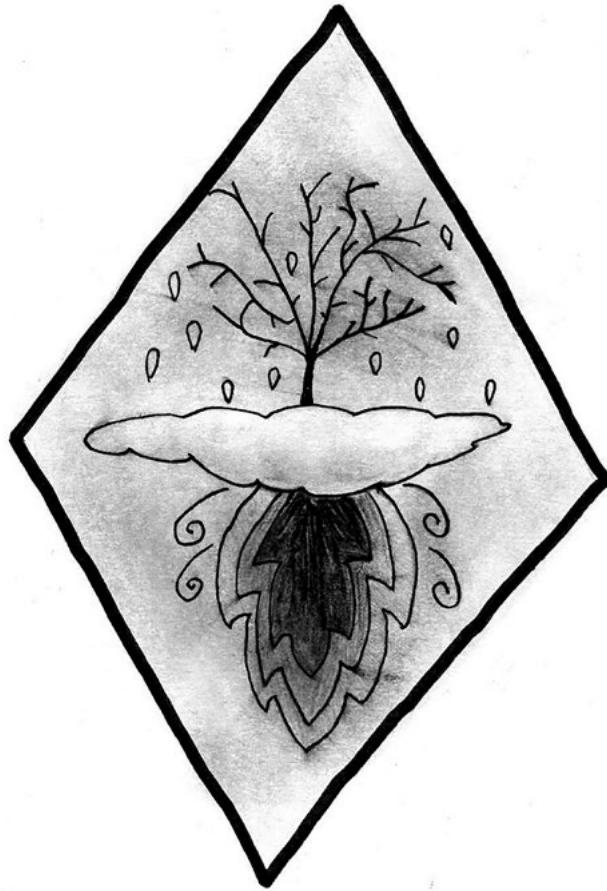
Para vosotros,
los pesados, los que os lanzasteis en las olas
a merced del destino.

Para vosotros,
los beodos, que cambiasteis vuestro aire, éter infinito,
por el veneno que os mató.

Para vosotros,
los finados, los que hicisteis de la mustia tierra
vuestra lóbrega morada.

Para nosotros,
para todos los que vivimos nuestra vida
a costa de perderla un poco más.

3 Escola
BetâniaPatmos

Fundació Privada

C. Montevideo, 13 Barcelona 08034

Tel. 932 521 900 Fax 932 521 908

www.betania-patmos.org

